

BIULETYN KOWIEŃSKI

W I L B I.

N6

Wilno, dnia

1926 roku.

38.

4 sierpnia

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

	Dział	Str.
1. Lietuva o polityce Polski.	I.	1.
2. Prasa niemiecka o litewskiej polityce zagranicznej.	I.	2.
3. Cytowane w "Lietuvie" przyjeżdżające Litwie artykuły prasy francuskiej.	I.	4.
4. Pobyt w Kownie litewskiego Ministra Spraw Zagranicznych.	I.	5.
5. "Lietuva" o rzekomych "planach Piłsudskiego i ZSSR".	I.	6.

II. ŻYCIE GOSPODARCZE / Stosunki wewnętrzne /

6. Lietuvos Žinios o projekcie stworzenia Banku Hypotecznego.	II.	1.
7. Nowy kierunek polityki rolnej.	II.	1.
8. Projekt zmiany tegorocznego budżetu litewskiego.	"	3.
9. Lietuvos Žinios o oszczędzaniu lasów na Litwie.	"	4.
10. Kredyty rolne na Litwie.	"	4.
11. Lietuva o przemyśle lnianym na Litwie.	"	5.
12. Projekt ustawy o drogach lądowych na Litwie.	"	5.
13. W sprawie Izby Rolnej.	"	6.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WENNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE

14. Posiedzenie wieczorne Sejmu z dnia 21 lipca r.b.	III.	1.
15. Reformy w zakresie oświaty na Litwie.	"	4.
16. Stosunki Tautininków z obecną większością rządową.	"	5.
17. Lietuvos Žinios o rewelacjach w sprawie szafowania groszem publicznym przez b. premiera Bistrasę.	"	6.
18. Rytas w obronie rzekomo zagrożonego katolicyzmu.	"	7.
19. Protest opozycji przeciwko rzekomej stronnictwości Marszałka Sejmu.	"	7.
20. Ocena działalności pierwszej Sesji Sejmowej przez trzy organy litewskie.	"	8.
21. Artykuł b. Ministra Oświaty w sprawie czynionych mu zarzutów.	"	9.
22. Lietuvos Žinios o stosunku państwa do kościoła.	"	10.
23. Lietuvos Žinios o niekulturalności litewskiej.	"	10.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

Dział. Str.

24. Artykuł b. premiera Bistrasa z powodu skargi z Kłajpedzian.
25. Rytas o stósunku Kłajpedy do nowego rządu.
26.

VI. 1.
" 3.

X. KRONIKA .a/ Zagraniczna.

- Zdementowanie przez szefa Szaulisów i pogłoska o szykowaniu się Polski do wojny.
27. W kołach dyplomatycznych.
28. Rejestracja układu ze Stanami Zjednoczonymi.
29. Wizyta włoskiego dziennikarza.
30. Zmiany w konsulacie amerykańskim.

X. 1.
" 1.
" 1.
" 1.
" 1.

b/ Kronika gospodarcza.

31. Nowy projekt ustawy o podatku mieszkaniowym.
32. Bilans Skarbu Państwa za 1-sze półrocze r.b.
33. Obrót walut na giełdzie kowieńskiej.
34. Bilans instytucyj kredytowych w Litwie.

" 1.
" 1.
" 1.
" 1.

c/ Kronika wewnętrzna.

35. Przyjęcie przez Radę Miejską miasta Kowna amerykańskiej oferty pożyczki.
36. Z obrat Rady Ministrów.
37. Sprawy nadużyć wyborczych.
38. Nowi naczelnicy powiatów.
39. Umożenie sprawy "Ziemia i wolność".
40. Rewizja w zarządach gminnych.
41. Zapomogi samorządom.

" 2.
" 2.
" 2.
" 2.
" 2.
" 2.
" 2.

1. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

Lietuva" o polityce Polski

"Lietuva" Nr. 161 z 22/VII, r.b. Artykuł p.t. "W sprawie polityki wschodnio-europejskiej".
Streszczenie:

Punkt ciężkości polityki europejskiej przesunął się zwolna ku Europie Wschodniej. Czy stan taki wróży wojnę czy też pokój?

Powierzchniowo rzecz sądzić, więcej danych przemawia za wojną. Wystarczy jedynie zwrócić uwagę na dojrzewający konflikt angielsko-sowiecki oraz na świeży projekt przewrót Piłsudskiego w Polsce. Niedarmo też prasa zagraniczna pisze o olbrzymim planie Chamberlaina stworzenia bloku antysowieckiego. Plany angielskie obejmują rzecz prosta i Europę Wschodnią. Pierwszą jaskółką tego jest przewrót Piłsudskiego, z punktu przez sfery polityczne europejskie zakwalifikowany, jako wzmocnienie się wpływów angielskich w Polsce.

Udaje też niezwykle dwuznaczność i niejasność wiadomości z Warszawy, z chwilą dojścia Piłsudskiego do władzy. Nawet społeczeństwo i prasa polskie nie zdają sobie dokładnie sprawy z obecnej sytuacji w Polsce. Niewiadomo również do czego zmierza wewnętrzna i zagraniczna polityka Piłsudskiego. Niejasność sytuacji uwydatniła się w stopniu jeszcze silniejszym po nagłej demisji ministra spraw zagr. Zaleskiego, wywołanej przez chęć Piłsudskiego prowadzenia układów z zagranicą w sekrecie przed mstwem.

Z drugiej jednak strony zasadnicze wytyczne polityki polskiej są dosyć wyraźne, acz od samych Polaków mało zależne. W polityce polskiej istotnie polskimi są jedynie dalsze imperjalistyczne zamierzenia, których realizacja zależy wszelako od mocarstw zachodnich, a w pierwszym rzędzie od Anglii i Francji. Przeprowadzana obecnie wewnętrzna reorganizacja Polski zmierza ku temu, aby kraj nadawał się jednocześnie do militarystycznych projektów państw zachodnich jak również ich interesów ekonomicznych. Te ostatnie zmuszają do szukania sposobów zlikwidowania obecnych tarc polsko-niemieckich. Tu występują jednakże nowy czynnik imperjalizmu polskiego, organicznie nieuznający jakiegokolwiek zwrotu zagrabionego terytorjum. To też dyplomację zachodnią czeka nie mały trud doprowadzenia obu stron do kompromisu.

Wzajemnie za ewentualny zwrot Niemcom korytarza gdańskiego względnie dopuszczenie wpływów niemieckich na G. Ślązku, Polska będzie się domagała rekompensaty bądź w postaci niematerjalnej, jaknp. przyjęcie w skład Rady Ligi Narodów, bądź też w postaci materjalnej. W tym ostatnim wypadku należy liczyć się z jedną z 3-ech następujących ewentualności: 1/ Zmiany w stosunkach polsko-litewskich, 2/ hegemonia polska nad Bałtykiem 3/ rozszerzenie granic polskich kosztem ziem ukraińskich i białoruskich.

W stosunkach polsko-litewskich nie zaszła od 9-go października 1920 r. żadna zmiana. Wszelkie dalsze pretensje polskie do terytorjów litewskich i do Kłajpedy zostały pomyślnie odparte. Trudno też dziś przypuszczać, aby Polsce udało się realizacja jej pretensji do Kłajpedy, gdyż zakusy takie mogłyby wywołać pożar o nieobliczalnych następstwach. To też w stosunku do Litwy Polska winna jedynie puścić się na ustępstwa /zwrot Wilna/, co całkowicie odpowiada interesom polity-

ki światowej w Europie Wschodniej.

Wysiłki polskie zmierzające ku zdobyciu hegemonji nad Bałtykiem spotykają się z silnym sprzeciwem ze strony Sowietów. Tu punkt ciężkości leży w Helsingforsie O ile Finlandja, jak o tem świadczy jej wzmnożona aktywność w polityce państw nadbałtyckich, zamierza istotnie trzymać się polskiej orientacji, w takim razie wysiłki polskie mogą osiągnąć sukces. W przewidywaniu tego, sowiety starają się odciągnąć Finlandję od orientacji polskiej. Godną uwagi jest pod tym względem propozycja sowiecka połączenia debatów nad traktatem gwarancyjnym z roztrząsaniem kwestji wysp Alandzkich, co miałoby odciągnąć Finlandję od wspólnej akcji z Estonją i Łotwą. Niedaleka przyszłość wykaże, czem się zakończy walka polsko - sowiecka o orientację - ~~zwiazka~~ fińską.

Federacyjny wzrost polski kosztem terytorjów ukraińskich i białoruskich nie może się obejść bez wojny z Sowietami. Wojna zaś polsko - sowiecka możliwa jest jedynie w takim wypadku, gdy wojny tej domagały by się interesy Europy Zachodniej i gdy Polska będzie pewną, że dozna stałego poparcia ze strony Zachodu.

O agresywnych planach polskich, sporo w ostatnich czasach pisze prasa zagraniczna i polska. Dyplo - macja zaś polska gorliwie szuka sprzymierzeńców. Wszyscy pamiętają o polskiej propozycji konwencji militarnej z państwami nadbałtyckimi. Według prasy moskiewskiej, w ostatniej konferencji państw nadbałtyckich w Tallinie brał incognito udział i przedstawiciel Polski. Polska chce włączyć nad Bałtykiem usmażyć podwójną pieczęć: znaleźć sprzymierzeńców i rozszerzyć hegemonję. Spekulując na konflikcie angielsko - sowieckim, zamierza Polska nastraszyć państwa nadbałtyckie niebezpieczeństwem sowieckim i skłonić je do sojuszu. Te imperjalistyczne zakusy są właściwym wytworem polityki polskiej. Polska dąży też, wszelkimi staraniami, ażeby skłonić Londyn i Paryż do patrzenia na Europę Wschodnią przez okulary Warszawy.

Cały tragizm sytuacji Europy Wschodniej polega na fakcie, że ta ostatnia może być bądź co bądź pomostem bądź też barierą pomiędzy Europą Zachodnią a Sowietami. Narazie polityka wschodnio - europejska musi iść za dyrektywami Zachodu. Notabene na politykę Europy Wschodniej pragną wywierać wpływ nawet jednostki poszczególne jak np. Piłsudski. Dyktatura ciąży zarówno krajowi jak też sąsiadom. Dopóki też ostatecznie nie staną się wyraźne cele polityczne mocarstw zachodnich, dopóty w Europie Wschodniej będzie trwała sytuacja niejasna, mogąca zawsze wywołać niespodzianki.

Prasa niemiecka o litewskiej polityce zagranicznej.

"Lietuva" Nr. 161 z 22/VII r.b. Artykuł p.t.

"Nasza polityka zagraniczna i opinia zagraniczna" --

Streszczenie:

Pismo niemieckie "Königsb. Allg. Zeitung" zamieściło niedawno artykuł o deklaracji nowego rządu litewskiego w zakresie polityki zagranicznej. Pismo całkiem obiektywnie zpatruje się na nieprzejednane stanowisko Litwy w sprawie wileńskiej, uważając je za niezbędne. Rząd litewski według "Kön. Allg. Zeitung", zdobył się na bardzo doniosły krok, przyrzekając odzyskanie Wilna - szczytnie autonomicznie. Tem samym Litwa zadała sil-

ny cios polskiej polityce zagranicznej, pozbawiając ją ważnego atutu.

Podobnież wpływowe pismo berlińskie: "Bund" uważa przyrzeczenie przez Litwę autonomji Wileńszczyźnie za celowe i słusze.

"Rytas" Nr. 152. Artykuł "Rytasa" ostrzegający przed zawieraniem handlowych traktatów.

Polityka zagraniczna nowego rządu wychodzi z tego założenia co i stała większość byłego Sejmu. Punkt ten - to kompletna izolacja Litwy. Aby zejść z tego stanowiska nowy rząd, jak głosi jego deklaracja, przerabiając wszystko z gruntu, w pierwszym rzędzie próbuje zawrzeć cały szereg traktatów handlowych z innymi państwami. Lecz w tej dziedzinie swymi posunięciami nie tylko w dziedzinie handlu nie idzie na przód, ale burząc napoczetą przez poprzedni rząd pracę, cofa się. Wszak był cały szereg państw, które broniąc wspólnie interesów Polski prawie że ignorowały Litwę i nie wykazywały najmniejszej ochoty do zawarcia z nami umów handlowych. Ogłoszenie 30-procentowej podwyżki ceł dla towarów państw, nie posiadających z Litwą traktatów handlowych, okazało się bardzo skuteczną pobudką do zawarcia z Litwą chociażby prowizorycznych umów, od których bardzo łatwem byłoby przejść do trwałych traktatów. Nowy rząd uznał jednakże za stosowne uchylić to zarządzenie. Odczuwając wagę dokonanego czynu p. Minister Finansów dał prasie wyjaśnienie, gdzie wskazywana przyczyna jest tylko maskowanym pretekstem, który ukrywa polityczne pobudki tego zarządzenia, z powodu których p. Minister Spraw Zagr. nie może dać prasie swych komentarzy. Z tego wszystkim musi być widoczne, iż omawiane państwa i nadal nie będą wykazywały wielkiej ochoty do zawarcia z Litwą jakichkolwiek bądź umów, nim Litwa nie rozpocznie rozmów normować swych stosunków z Polską. Jest to swego rodzaju blokada, która z jednej strony zmusza Litwę do odczuwania swej izolacji, z powodu nieposiadania żadnych umów z niedalekimi sąsiadami, z drugiej zaś strony popiera tą blokadą interesy Polski, chroniąc jej produkty od zwiększonych ceł. Takie świadomo Polsce przyjacielskie usługi zupełnie są zrozumiałe gdy się ma do czynienia z państwami, które się nie kryją ze swymi przyjaznymi związkami z Polską. Lecz podziwu godnem jest, dlaczego nowy rząd wszedł na drogę uwzględniania interesów Polski. Czy nie będzie to pierwszy krok na drodze realizacji decyzji socjaldemokratów i kłajpedzkich Niemców do wejścia w stosunki handlowe z Polską. Ze myśl ta nie jest obcą i ludowcom, zaczyna się wyjaśniać ze stanowiska ich organu "Lietuvos Zinios". Wszak w tych dniach ten dziennik, ciesząc się, że zagraniczna prasa przychylnie przyjęła "powodzenia demokracji", nie przemilczał także o poczynionych przez tę prasę wywodach, a mianowicie, że wobec objęcia steru władzy na Litwie przez nowy rząd ułatwi się ułożenie stosunków z Polską. O ile tę myśl, od której tak samo uporczywie bronili się ludowcy w II Sejmie, obecnie ich organ głosi, jako życzenie zagranicy, widocznie chodzi ludowcom bardzo o przygotowanie swego społeczeństwa do nawiązania stosunków z Polską. Dopiero teraz się wyjaśni, dlaczego przewodniczący litewskiej delegacji w Lugano tak "nieostrożnie" oświadczył Polakom, że cały naród litewski pragnie nawiązać normalnych stosunków z Polską. Widocznie nieostrożnie i nie w czas zdradził się on z myślą, dla której nie znalazł poparcia ani w szeregach byłego rządu, ani też u większości II Sejmu.

Z tego powodu opozycja z wielką rezerwą przygląda

[illegible]

"Hypocrite" "Hypocrite" "Hypocrite"

in the following cases:

się pierwszemu krokowi nowego rządu na drodze "wyjścia z orbity izolacji". Czyjaś chytra ręka mać stosunki Litwy z zagranicą, straszy obecną większość sejmową, już i bez tego zastraszoną, izolacją Litwy i gwałtownie popycha przewodzców tej bojaźliwej większości sejmowej do popełniania nieostrożnych posunięć, tak w dziedzinie ekonomicznej, jak politycznej. Tam zaś gdzie dźwiała strach i pośpiech, chłodny umysł niema nic do robienia.

A wobec tego, pomimo przechwałek nowego kierunku byłoby o wiele prawidłowiej prowadzić dalej rozpoczętą w nawiązywaniu zewnętrznych stosunków pracę i prowadzić ją ostrożnie. - Wszak nikt nie porachuje tego za zasługę nowemu rządowi, o ile on podpisze mnóstwo niekorzystnych i niedogodnych umów. - Historia nie wini polityków, o ile nie posiadając dogodnych warunków czegokolwiek nie robią. - Ich wini ~~nie~~ wówczas, gdy naduży się byt państwa złem i nieobmyślanymi traktatami. Pośpiech w polityce wskazuje tylko na niedojrzałość polityczną. A taki właśnie pośpiech, i to z czysto politycznych pobudek płynący, wyczuwa się przy zamierzonym zawarciu umów.

Cytowane w "Lietuwie" przyjemne
Litwie artykuły prasy francuskiej.

"Lietuva" Nr. 159, z 20/VII, r.b. Streszczenie:

Paryski "Le Temps" z 6/VII, r.b. poświęca artykuł wstępny deklaracji p. Sleżewicza, "Le Temps" podkreśla demokratyczne tendencje nowego rządu i wyraża opinię, że konflikt polsko-litewski nie jest robotą szcwinistów litewskich, a tylko żywotną sprawą Litwy. Dalej twierdzi "Le Temps", że p. Sleżewicz rozwiązał wszelkie iluzje co do zbliżenia, polsko-litewskiego i że w stosunkach polsko-litewskich nic nie uległo zmianie. Według "Le Temps", Sowiety spekulują stanem wiskiem Litwy w stosunku do Polski, ażeby przeszkodzić w stworzeniu Związku Nadbałtyckiego. Litwa nie bierze udziału w konferencjach państw nadbałtyckich i na własną rękę dąży do traktatów neutralności z Rosją i Niemcami, podkreślając przez to swe trzymanie się w stronie od wszelkich kombinacji nadbałtyckich. Nieroztropnością jednak ze strony Litwy jest opieranie swej polityki na antypolskim stanowisku.

Dodatnie wrażenie wywarło również zagranicą ustosunkowanie się nowego rządu do mniejszości narodowych oraz liberalność i humanitarność nowego premiera, jako człowieka.

Inny numer Lietuwy podaje: "Le Temps" z dn. 23 V, r.b. daje szeroki ~~ekonomiczny~~ przegląd ekonomiczny Litwy. Podkreślenia godnym jest zaznaczenie korzyści, jakie spowodowała nowa taryfa celna. Stwierdza znaczne zmniejszenie importu Litwy /w marcu 1925 r. 26,300,000 litów, w marcu 1926 r. - tylko 19,500,000 litów/, znaczne zwiększenie eksportu lnu, jaj, i masła.

"L'avenir agricole" z dn. 30 V, daje obszerny przegląd kultury lnu na Litwie, w którym wskazano na znaczne podniesienie się poziomu obrabiania tego produktu w 1925 r. Dziennik podaje statystykę dotyczącą eksportu lnu.

P o b y t w K o w n i e Ł o t e w s k i e g o m i n i s t r a s p r a w z a g r a n i c z n y c h .-

Dn. 28-go lipca o godz. 5 min. 11 rano do Kowna przyjechał łotewski minister spraw zagranicznych p. Karol Ulmanis. Razem z ministrem przybyli szef wvdziału państw bałtyckich łotewskiego ministerstwa spraw zagranicznych p. Munters i poseł litewski w Łotwie i Estonji p. J. Aukstolis. Gości powitał na stacji Prezes Ministrów, Minister Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości p. M. Sleszewiczus, Dyrektor M.S.Z. dr. J. Purickis, zastępca Posła łotewskiego, sekretarz poselstwa p. Russans, urzędnik do szczególnych zleceń M.S.Z. p. Bławieszczanas i przedstawiciel "Lety" w Kownie p. Prieditis.

Z dworca goście łotewscy udali się do poselstwa łotewskiego.

O godz. 10¹⁵ łotewski minister spraw zagranicznych p. Ulmanis i p. W. Munters w towarzystwie p. J. Aukstolisa złożyli wizytę Prezesowi Ministrów w Gabinetie Ministrów. Stamtąd udali się do M.S.Z. gdzie odwiedzili pełniącego obowiązki Dyrektora Departamentu Polityczno-Ekonomicznego dr. J. Purickisa. Następnie odbyła się w gmachu Ministerstwa narada, w której bierze udział Prezes Ministrów p. Sleszewiczus. O godz. 12 min. 30 goście udali się do Prezydenta Republiki dr. Griniusa. O godz. 12 min. 45 do Marszałka Sejmu dr. J. Staugajtisa. O godz. 2 Prezydent Państwa wydaje śniadanie, w którym wezmą też udział Marszałek Sejmu i prezydentum Sejmowej Komisji Zagranicznej. O godz. 6¹⁵ wiecz. w M.S.Z. odbędzie się drugie posiedzenie. O godz. 9 w Gabinetie Ministrów zostaje wydany na cześć gości obiad, w którym prócz gości wezmą udział członkowie Gabinetu Ministrów i Sejmowej Komisji Zagr. oraz wyżsi urzędnicy M.S.Z.

O godz. 8 min. 20 wiecz. w gmachu poselstwa łotewskiego p. Ulmanis będzie przyjmował przedstawicieli prasy.

Goście wyjechali o godzinie pierwszej nocy.

Cel przyjazdu Ulmanisa.

Otrzymano wiadomości, iż w naradach z łotewskim ministrem spr. zagr. p. Ulmanisem zostaną poruszone kwestje traktatu Handlowego i arbutrażowego oraz cały szereg innych ważnych spraw, tyjących się wzajemnych stosunków między Łotwą i Litwą.

Łotewski minister spr. zagr. p. Ulmanis, mówiąc o celu swego przybycia do Litwy, oświadczał korespondentowi "Elty" co następuje: "Cel nasz - dalsze prowadzenie układow w sprawie zawarcia traktatu handlowego. W październiku zbiera się Sejm łotewski. Chcemy, aby do tego czasu przygotowanie traktatu zostało zakończone."

Pan minister kategorycznie zaprzecza wiadomościom o odwołaniu traktatu gospodarczego z Estonją. Łotwa dąży do ściślejszej współpracy ekonomicznej ze swymi sąsiadami. Trudności w tej pracy są i każdemu są zrozumiałe, lecz nie mogą zniszczyć samej potrzeby współpracy.

Wiadomości, przechodzące z prasy polskiej o konferencji w Rydze bez Litwy w początku sierpnia okazały się fałszywe: p. minister prosi o ich odwołanie. Odwołanie to jak oświadcza p. Ulmanis - nie są słowami - lecz faktem. Powstałe pogłoski o kryzysie rządu łotewskiego również pozbawione są wszelkiej podstawy. Niektóre zmiany urzędów, nie będą miały żadnego wpływu na położenie rządu.

Urzędowy komunikat o wynikach narad.

O wynikach narady ministrów spraw zagr. Litwy i Łotwy został wydany następujący komunikat:

Na naradach, jakie odbył Litewski Prezes Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych w Kownie 28 lipca, rozważano sprawę dalszego ciągu rokowań w sprawie układu handlowego poruszając zasadniczą sprawę wzajemnych ulg ekonomicz-

Wobec powyższego, w sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

1. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

2. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

3. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

4. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

5. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

6. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

7. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

8. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

9. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

10. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

Wobec powyższego, w sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

11. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

12. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

13. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

14. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

15. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

16. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

17. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

18. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

19. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

20. W sprawie wyżej wymienionej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po rozpatrzeniu sprawy, postanowiło, co następuje:

nych. Listy towarów, ~~w których~~, w których są zainteresowane obydwie strony, zostały już przejrane i w sprawie tej odbyła się wymiana zdań.

Pozatem były poddane rozważaniu niektóre kwestje natury praktycznej, wśród których szczególną uwagę zwrócono na ulgi komunikacyjne między obu państwami jak w kierunku uproszczenia formalności paszportowych tak też ruchu pogranicznego.

W najbliższej przyszłości mają być podpisane konwencje sanitarna i rybołówstwa. Również osiągnięto porozumienie co do niektórych kwestji natury prawnej, jak np. wprowadzenia w życie konwencji prawniczej o koroBORACJI, wymiany dokumentów oraz sprawy agrarnej.

W ciągu narady zostały poruszone aktualne zagadnienia dotyczące polityki państw bałtyckich i Wschodniej Europy, oraz odbyła się wymiana zdań w najbardziej doniosłych problemach, oczekujących w najbliższej przyszłości swego rozwiązania. Pod tym względem również stwierdzono szczerą chęć uzgodnienia swych poglądów i postępowania na korzyść obu przyjaznych państw.

L i e t u w a " o r z e k o m y c h " p l a n a c h P i ł s u d s k i e g o i Z S S R . - "

Do kursujących ostatnio pogłosek o rzekomym agresywnych zamiarach Piłsudskiego w stosunku do Litwy urzędowa Litwa, nawiązuje następujące uwagi: "Ze w Polsce mieści się największe niebezpieczeństwo dla pokoju wschodniej Europy, że Polska zawsze miała skłonność do różnych awanturniczych przedsięwzięć zwłaszcza zaś obecnie, gdy u władzy stanął Piłsudski, wskazywaliśmy to stale nie tylko teraz, lecz i dawniej. Jednak przygotowania do awantur, jest jedno, praktyczne zaś wykonanie tego co innego. Jak przed wojną, tak w dobie powojennej zbrojne pogroźki zazwyczaj służyły poważnym pomocniczym narzędziem dla dyplomacji, gdyż już żadnych innych argumentów dla osiągnięcia swych celów jej nie pozostało. Już wiele razy Polacy obwieszczali światu przygotowania litewskie do napadu na Wilno jednak wątpliwa jest rzeczą, czy się znalazł choć jeden naiwny człowiek, który uwierzyłby w te pogłoski z Warszawy. Co prawda należy przyznać, że narady generałów Piłsudskiego, nie zwolnienie wojskowych na urlopy oraz niektóre inne poczlaki pozwalają sądzić, iż pogłoski o nowych zamierzeniach Polski nie są zupełnie bezpodstawnym wymysłem. Należy wątpić jednak, czy ósmieliliby się w obecnej chwili nawet Polak, sprowokować zbrojne starcie na szerszą skalę, mogące spowodować nową wojnę światową, lub też stworzyć warunki dla jej szybszego wywołania. Z drugiej strony sam fakt, że Z S S R tak otwarcie podejrzewa Polskę o antypokojowe zmiany, jest również charakterystycznym zjawiskiem w ogólnej niejasnej sytuacji we Wschodniej Europie.

Fakt ten wyraźnie oświecla niezbite twierdzenie, że wobec niezakończenia sprawy wileńskiej w myśl interesów Litwy istniejąca obecnie sytuacja w każdej chwili może być wykorzystana przez zainteresowane w zbrojnym zatargu czynniki, by zadać pokójowi we Wschodzie i w ogóle całej Europie ciężki cios. Oto w czym się zawiera największe niebezpieczeństwo nierozstrzygnięcia kwestji wileńskiej na co niezwłocznie powinna zwrócić uwagę nie tylko Litwa, Naródów, lecz też wszyscy ci, którzy pragną ułożyć ręce co do poczynionych przy rozważaniu sprawy wileńskiej błędów ...

1948-1949

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

2. The second part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

3. The third part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

4. The fourth part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

5. The fifth part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

6. The sixth part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

7. The seventh part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

8. The eighth part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

9. The ninth part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

10. The tenth part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Republic of China, dated January 1, 1945. The letter expresses the President's personal friendship for the President of the Republic of China and his confidence in the Republic of China's ability to win the war against Japan.

[illegible]

[The page contains extremely faint, illegible markings that appear to be bleed-through from the reverse side of the document.]

The following information was obtained from the records of the
 Department of the Interior, Bureau of Land Management, at
 Washington, D. C., on the date of the hearing, to-wit:
 The land in question is situated in the County of [redacted]
 State of [redacted] and is owned by [redacted]
 The land is situated in the [redacted] Section
 Township [redacted] Range [redacted]

II. ŻYCIE GOSPODARCZE. / Stosunki wewnętrzne.-

"Liet, Žinios" o projekcie stworzenia Banku Hypotecznego.-

"Liet, Žinios" Nr. 166 z dn. 23/VII. r. b. Artykuł p. t.

"W sprawie Banku Hypotecznego". Streszczenie:

Litwa przeżywa jakiś szczególny okres opieki społecznej: każda praca społeczna opiera się na tem założeniu, że powinno ją poprzeć państwo przez udzielenie zapomogi pieniężnej. Duch zebraniń ~~rozprzeczających~~ się do niebywałych rozmiarów. Zapomogi państwowej żąda i ordynarjusz dworski i zwykły robociarz, wszelkiego rodzaju bezrobotni i wdowy, urzędnik i artysta, osadnik i małorolny, rolnik, kupiec i przemysłowiec. Wszyscy tylko się oglądają jakby na państwie zarobić. Nawet samorząd Kowieński, pragnąc zaciągnąć pożyczkę zagraniczną, szuka jednocześnie pretekstu do otrzymania zapomogi z kas państwowych.-

Szczególnie gorliwie czerpią ze skarbu banku. Za przykład pod tym względem służyć może Bank Rolny. Wszystkie niemal akcje jego wzięło na siebie państwo, udzielając jednocześnie nowych kredytów. Bank Rolny jest właściwie instytucją dobroczynną, gdyż, zatwierdza spora liczbę bezrobotnej inteligencji, podczas gdy funkcje jego mogłyby z łatwością przyjąć na siebie Bank Litewski. Podobnież operacje dziesiątka innych banków kredytowych w Kownie mogłyby być z powodzeniem przeprowadzane przez jakiś pojedynczy bank, gdyby nie wzgląd na bezrobotną inteligencję.- Z powyższego też punktu widzenia patrzeć należy na zainicjonowany przez przemysłowców projekt Banku Hypotecznego. Akcje tego ostatniego w połowie mają być pokryte przez państwo. Resztę obiecują wziąć na siebie przemysłowcy. Oczywiście, o ile przemysłowcy to uczynią, to tylko w tej nadziei, że uda się im skożytać z kredytów nowego Banku. ~~Bez akcjami.~~ Poza akcjami, na potrzeby Banku zamierza się zaciągnąć pożyczkę zagraniczną w wysokości 2-3 milj. dol. za gwarancją państwa. Inicjatorzy przemysłowcy wygodnie się więc chcą urządzić: w razie bankructwa Banku, odpowiedzialność ponosić będzie państwo. Bank Hypoteczny czy Kredytowy miałby uzasadnioną rację bytu jedynie w tym wypadku, gdyby klientela jego składała się nie z przemysłowców wyłącznie, lecz z szerszych warstw właścicieli nieruchomości. Kredyty winny służyć ku odbudowie kraju.- Przemysł nie opiera się na pewnych podstawach i musi rachować się z trudnościami zbytu, nadprodukcją i. t. d. To też lokata kredytów w przedsiębiorstwach przemysłowych jest ryzykowną. Bank winien być dalej samowystarczalny, a nie korzystać wciąż z zapomóg państwowych.- Wszelkie eksperymenty "pomocy społecznej" powinny ~~być~~ ustać.-

Nowy kierunek polityki rolnej.-

"Lietuva" zamieszcza rozmowę z Ministrem Rolnictwa p. J. Krikszczunasem w sprawie działalności Ministerstwa i najbliższych jego zadaniach. Główne ustępy wywiadu brzmią następująco:

Wykonanie reformy rolnej nie zostało utrzymane ani też uległo zmianie. Zauważono tylko, że w niektórych powiatach wbrew ustawie o reformie rolnej wciągnięto do spisu przeznaczonych do parcelacji majątków dwory o mniej szym niż 150 ha. obszarze. Wypadło to naprawić przez wydanie odpowiednich przepisów w kierunku ściśłego przestrze

100810000

gania prawa. Parcelacja dworów potrwa jeszcze 2-3 lata. Jednak jeżeli nie zostanie otrzymana pożyczka na zapomogi dla osadników to tempo parcelacji, być może, w przyszłym roku nieco osłabnie.

Sytuacja osadników.

Według posiadanych informacji, osadnicy urządzają się i zabudowują nieźle, inwentarza zaś posiadają więcej, niż starzy rolnicy albo dwory. Gospodarstwa ich dają niezły dochód. Liczba osadników sięga 40 tys. Pogłoski, jakoby reforma rolna miała bardzo osłabić kraj pod względem gospodarczym, które należy zaznaczyć przy sposobności, rozsiwane są głównie przez właścicieli dworów /dwarininkai/ i niektóre partje, są zupełnie mylne i nie mają żadnej podstawy. Cała prawie ziemia jest wyrobiona i obsiana. Ciężko jest osadnikom z zasłaniem pieniężnym, gdyż zapomogi, udzielane przez rząd są niewielkie, w bankach zaciągnąć pożyczkę trudno, rolnicy zaś sami pieniędzy nie posiadają. W budżecie na rok następny na zapomogi dla osadników przeznaczono 13 mil. litów.

W najbliższej przyszłości Ministerstwo zamierza dokonać lustracji drobnych gospodarstw osadników w celu zgromadzenia danych o ich życiu, które pozwolą na zorientowanie się, jaki odsetek osadników urządził się już dobrze, ilu nie potrafiło uczynić tego zupełnie oraz ile trzeba zapomóg.

Gospodarka leśna.

Lasów dla własnych potrzeb mamy wystarczającą ilość i wycinając je normalnie moglibyśmy zaspokoić wszystkie zapotrzebowania wewnętrzne i jeszcze zaoszczędzić trochę na eksport zagranicę. Jednakże wobec intensywnego przeprowadzania reformy rolnej i skolonizowania wsi zapotrzebowanie materiału leśnego znacznie wzrosło. Dlatego też będzie zezwolonem na eksport zagranicą tylko takiego materiału, którego nie można zużytkować w kraju, jak n.p. drzewa papierowego.

Wypadnie zreorganizować zupełnie porządek wydawania materiału leśnego. Dotychczas otrzymano go albo darmo, na co nie zwałają ustawy, albo po cenach niższych albo po cenach przewidzianych w taksie bez przetargów /osadnicy/, albo z przetargami dla rolników, albo też z przetargami dla kupców.

System przetargów jest bardzo niewygodny, gdyż daje sposobność do różnych nadużyć. Dlatego też sprzeda lasu zostanie zorganizowana nanowo: 1/ przetargi zostaną zniesione, 2/ wszyscy obywatele - rolnicy zostaną równymi w prawach, 3/ udzielanie materiału leśnego partjom będzie dokonywane w drodze publicznej sprzedaży. Po dokonaniu pomiarów lasu i podziale jego na części będzie podawane do publicznej wiadomości o dniu sprzedaży. Sprzedaż będzie regulowana przez ~~leśników~~ leśniczych i przedstawicieli miejscowych samorządów. Jeżeli na jakakolwiek część lasu nie będzie konkurentów to materiał będzie sprzedawany według ceny, ustalonej przez taksę: w razie istnienia konkurencji pierwszeństwo będzie miał ten, kto da więcej. Poza tem prawo pierwszeństwa będą posiadali osadnicy. Podział wsi na kolonie, o ile personel techniczny nie zostanie wzmocniony, zaciągnie się na długie jeszcze lata. W celu przyspieszenia procesu kolonizacji zostaną zorganizowane specjalne kursy miernicze.

Prace meljoracyjne.

Na prace meljoracyjne zostanie przeznaczone 2,500,000 litów. W celu uporządkowania w przyszłości prac meljo-

racyjnych i uniezależnienia ich od wydatków wahań budżetowych zostanie utworzony fundusz meljoracyjny na który się złożą wyznaczane w budżecie na ten cel sumy oraz opłaty obywateli korzystających z prac meljoracyjnych. Istnieje projekt powołania do życia szkoły hydrotechnicznej.

Rolnictwo.

By zapewnić ziemi większą dochodowość, potrzebne są pewne po temu warunki, z drugiej zaś strony wieś rolnicza winna stać na tak wysokim poziomie, aby rolnik mógł odpowiednio eksploatować ziemię. Do powyższych warunków należy uregulowanie eksportu oraz rozwój dochodowości gospodarstwa. Najbardziej rentowne gałęzie gospodarki rolnej są: mleczarstwo i hodowla świń. Ministerstwo Rolnictwa w zrozumieniu tego postara się stworzyć w Litwie gęstą sieć mleczarni, by rolnikom nie trzeba było wozić mleka dalej niż 6-8 km. Mleczarnie obecnie zakładają różne organizacje, którym też Ministerstwo udziela poparcia. Należy jednak unikać akcji równoległej i konkurencji. Dotąd mleczarnie były zakładane przeważnie przez Ukiniuk Sajungę i Związek Kooperatyw, które to organizacje często prowadziły nieracjonalną konkurencję, nieprodukcyjnie wydając pieniądze. Ministerstwo zamierza zorganizować jedno centrum mleczarskie, kierowane przez jedną organizację w całej Litwie.

W hodowli świń Ministerstwo może dopomóc tylko tyle, by ułatwić nabywanie zdlatnej na eksport rasowej nierogacizny, wypłacając nabywającym pewien procent ceny rasowych świń.

" Lietuva" Nr. 152. Artykuł p.t. " Jaka droga?" i Streszczenie:

Organ urzędowy podkreśla, iż rządy dotychczasowe w przeprowadzaniu urzędów rolnych powodowały się w znacznej mierze pobudkami partyjnymi, co dawało w rezultacie małą korzyść rolnikom, zaś dla państwa było wręcz szkodliwe. Pierwszym krokiem nowego Ministra rolnictwa z tego powodu była zmiana zasadnicza kierunku polityki agrarnej. W związku z tem należało w pierwszym rzędzie odsunąć od tego ministerstwa przedstawicieli poszczególnych partji politycznych, jak też związku Gospodarzy / ukin, Sajunga /, związku osadników i.t.d. Rząd jest zdecydowany umożliwić partjom politycznym korzystanie ze środków państwowych, wychodząc z założenia że popieranie organizacji politycznych z kasy państwowej jest niedopuszczalnym pod żadnym pozorem. Takie stanowisko rządu szczególnie boleśnie dotyka związek Gospodarzy / u.s. / na który w ostatnich latach wydano miliony litów.

Jako obstrukcję należy uważać zgłoszone przez opozycję dwa projekty zmiany ustawy o podatku gruntowym. W kierunku ich obniżenia, gdyż opozycje z góry było uradzonem, że skutkiem takiego obniżenia podatku byłby znaczny wyłom w budżecie państwa, który w połowie roku bez całkowitego przerobienia budżetu nie dałby się załatać.

Z drugiej strony rząd nie posiada danych do twierdzenia, że stawki podatku gruntowego są za wysokie. Są skargi jedynie na nieprawidłowe obliczanie tego podatku lub też na wadliwą repartycję. Te zaś braki da się usunąć przez odpowiednie ulepszenie aparatu administracyjnego w drodze zarządzeń wykonawczych, bez uciekania się do drogi ustawodawczej. " Lietuva" podkreśla, że obecna opozycja, będąc jeszcze u steru władzy w kwestji podatku gruntowego zajmowała wręcz przeciwne stanowisko.

Projekt zmiany tegorocznego budżetu litewskiego.

" Lietuva" Nr. 161 z dn. 22/VII, r.b. Artykuł p.t.

Zmiana budżetu z 1926 r. " Streszczenie:

Przedłożony sejmowi projekt zmiany ustawy z 1926 r. ma przede wszystkim na celu zaspokojenie najżywniej - szych potrzeb państwa, bez nowego jednak zwiększania wydatków. Cel ten mógł być osiągnięty jedynie przez możliwie największą redukcję wydatków administracyjnych i przeznaczenie zaoszczędzonego w ten sposób miliona litów na organizację robót publicznych. Nowy rząd bowiem postanowił sobie za główne zadanie podnoszenie poziomu rolnictwa i walkę z bezrobociem. Cel ten zamierza osiągnąć właśnie przez organizację robót publicznych.

Zrozumiała jest rzecz, iż nowy rząd nie zdążył jeszcze przeprowadzić poważniejszych zmian w budżecie. Zbyt krótko jeszcze istnieje. Zresztą wypada już myśleć o budżecie na rok następny. Rząd sądzi, że zdoła się obejść bez tradycyjnego dopełniania budżetu. Rząd spodziewa się osiągnąć to, drogą polityki oszczędnościowej, przedsięwziętej na szeroka skalę.

" Liet. Žinios" o o s z c z e d z a n i u l a s ó w n a L i t w i e .-

" Liet. Žinios " Nr. 158 z dn. 14/VII r.b. Artykuł p.t.

" Oszczędzajmy las " - Streszczenie:

Lasły litewskie topnieją jak śnieg na wiosnę. Dla zapobieżenia temu należy zakazać eksportu lasu zagranicę i zorganizować racjonalne spożycie drzewa wewnątrz kraju. Ten ostatni środek dałby się szczególnie zastosować w administracji leśnej. Okólnik departamentu leśnego wyznaczył administracji i służbie leśnej następujące normy roczne drzewa opałowego: nadleśniczowie / uredai / oprzymują po 40 f. m. t., leśniczo - wie po 30 f. m. t., strażnicy i leśnicy po 20 f. m. t. Norma ta jest stanowczo zbyt wielka. Nadleśniczym i leśniczym wystarczyło by zamiast 40 i 30 f. m. t. - 20 f. m. t., zaś strażnikom i leśnikom - zamiast 20 f. m. t. - 12 f. m. t. W ten sposób zaoszczędzałoby się rocznie do 20 ha. lasu wartości 50.000 lit.

Pozatem byłoby bardziej demokratycznie, gdyby opału nie wydawało się nikomu darmo. Zwłaszcza stosuje się to do administracji leśnej, która korzysta z bezpłatnych lokali i budynków oraz rozporządza bezpłatnymi pastwiskami dla bydła i koni.

K r e d y t y r o l n e n a L i t w i e .

" Lietuva" Nr. 162 z dn. 23/VII r.b. Artykuł p.t.

Kredytowanie rolnictwa " - Streszczenie:

Ogromną rolę odegrywa dla rolnictwa długoterminowy kredyt. Przed wojną suma pożyczek, zaciągniętych z tego tytułu przez rolników litewskich wynosiła 280 milj. lit. Obecnie, wobec braku płynnych kapitałów /zaledwie 80 mil. lit. w obiegu/, wypada z konieczności uciekać się do kredytów krótko terminowych. Lecz i w tym wypadku kredyty są na Litwie drogie, nieprzystępne /18-24% rocznie/.

W związku przeto z tym doniosłym a palącym problemem, nowy rząd postawił sobie za zadanie: 1/ zorganizowanie kredytu hipotecznego, 2/ zwiększenie kapita-

łów Banku Rolnego i udostępnienie kredytów jego szerokim warstwowi rolników, /3/, popieranie rozrzucanych po całej Litwie bezpartyjnych banków drobnego kredytu.

Kredyt hipoteczny wymaga dużych kapitałów i bez pożyczki zagranicznej nie może być ~~nowy~~ narazie zorganizowany. W dziedzinie tej rozpoczęły się jedynie prace przygotowawcze. Zresztą kredyt hipoteczny nadaje się bardziej dla większej własności rolnej.

Co się tyczy kredytu krótkoterminowego, bardziej odpowiedniego dla drobnych o średnich gospodarstw / powszechny typ gospodarstw na Litwie /, to rząd będzie zmierzał ku powiększaniu kapitałów przeznaczonych na kredyty dla rolników. Dotychczas krótkoterminowych pożyczek udzielał rolnikom Bank Rolny, Państwowa Kasa Oszczędności i Bank Litewski. Obecnie rząd zamierza przekazać czynność tę wyłącznie Bankowi Rolnemu, który będzie rozporządzał subsydjami rządowymi oraz wolnymi sumami, ściągniętymi zarówno z Państwowej Kasy Oszczędnościowej jak też z Banku Litewskiego. Już w przyszłym roku da się zużyć na pożyczkę dla rolników do 20 milj. lit. Przy udzielaniu rolnikom kredytu, zamierza się korzystać z pośrednictwa banków drobnego kredytu, których sieć jest w kraju dosyć gęsta.

Dalej będzie się zmierzało, do unormowania wysokości stopy procentowej pożyczek dla rolników. Dotychczasowa stopa procentowa / 18-24% / rocznie, jest rzeczą prostą dla rolnictwa niedostępną. Wypadnie stopę procentową, z uwzględnieniem realnych stosunków finansowych kraju, zredukować do 8-9% rocznie.

Należy się spodziewać, iż polityka oszczędnościowa rządu pozwoli na coroczne asygnowanie kilku milj. litów, na fundusz pożyczkowy dla rolników. Tą drogą odczuwany obecnie głód kredytowy zostanie z biegiem czasu zaspokojony bez uciekania się do pożyczki zagranicznej. Gdy zaś wzrośnie kapitał pożyczkowy, wówczas można będzie przystąpić do organizowania kredytu hipotecznego.

"Lietuva" o przemyśle lnianym na Litwie.

Lietuva Nr. 161 z dn. 22/VII r.b. Artykuł p.t.:

"W sprawie przemysłu lnianego". Streszczenie:

Hodowla lnu w dobrym gatunku bardzo jest na Litwie rozpowszechniona. Len przeznaczają się głównie na eksport. Przemysłowcy zagraniczni płać za producentom litewskim po 150 lit, za centnar, zaś po odpowiednim przerobieniu ten sam centnar lnu za 1000 lit i więcej. Należałoby takiemu satnowi rzeczy zapobiec. Rolnicy powinni zakładać Kooperatywy lniane: w gminach powinny powstać punkty oczyszczania przedzłnianej: w powiatach - przedzalnice: zaś w większych ośrodkach miejskich fabryki tkackie. Rząd zamierzeniem tym przyszedłby niewątpliwie z pomocą, udzielając zapomóg pieniężnych.

Projekt ustawy o drogach lądowych na Litwie.

"Liet. žinios" Nr. 166 z 23/VII. r.b. komunikat Elty. Streszczenie:

Ministerstwo komunikacji opracowuje projekt ustawy o

"Lietuvai" o praezentai o Lietuvos

W sprawie przemyślenia i zwołania "Zgromadzenia" 26.05.1952

to incoasort2 . vt M te linum

[illegible]

drogach lądowych na Litwie Zgodnie z tym projektem, drogi lądowe Litwy dzielą się na 4 kategorie: 1/ Drogi lądowe o państwowym znaczeniu / zostaną zastąpione w najbliższym czasie przez szosy i będą należały do resortu m-stwa/ 2/ drogi publiczne o większym znaczeniu, łączące miasta powiatowe względnie ważniejsze ośrodki przemysłowe / będą należały do resortu samorządów powiatowych 3/ wszystkie drogi publiczne o mniejszym znaczeniu / zostaną powierzone nadzorowi samorządów gminnych / 4, drogi publiczne, łączące poszczególne wioski / będą również należały do resortu samorządów / gminnych.

Co się tyczy finansowej strony powyższego projektu, to I-sza kategoria dróg lądowych będzie rozporządzała odnośną pozycją wydatkową w budżecie państwowym: drogi II-giej i III-ciej kategorii będą utrzymywane kosztem samorządów: drogi zaś IV-tej kategorii - utrzymywać będą odnośnie wioski względnie właściciele obiektów rolnych, przez które droga przechodzić będzie. Nad wszystkimi drogami będzie się narazie rozciągać inspekcyjny nadzór monasterstwa. Na budowę większych mostów czy naprawę większych dróg będzie ministerstwo wydawało zapomogi ze specjalnego funduszu składającego się z sum asygnowanych przez budżet państwowy oraz specjalnych opłat bądź w postaci podziału od hektara roli bądź wreszcie w postaci ekwiwalentu od zakładów przemysłowo - handlowych. Poza to na fundusz ten składają się będą opłaty od wszystkich bagaży, przy byłych drogami lądowymi do stacji kolejowych względnie do portów, oraz opłaty od wszystkich przejeżdżających drogami lądowymi wozów ciężarowych i samochodów.

"W sprawie Izby Rolnej", "Lietuvis" Nr.29 z 23/VII.r.b. umieszcza artykuł p.t. "W sprawie Izby Rolnej", streszczenie:

"Jedną z najżywniejszych potrzeb Litwy jest stworzenie Izby Rolnej. Instytucja ta spotykałaby się wprawdzie ze znacznymi trudnościami /reforma rolna, polityka partyjna, brak ufności wśród rolników, brak środków pieniężnych i kredytu/. Temniemniej jednak opierając się z jednej strony na inicjatywie prywatnej z drugiej zaś nie tracąc swego charakteru państwowego, byłaby Izba Rolna istotnie dla rolnictwa krajowego pożyteczną. Izba Rolna byłaby odpowiedzialna jedynie przed Sejmem i przed sobą. Do kompetencji zaś Izby należałyby wszystkie sprawy związane bezpośrednio z rolnictwem, a któremi dotychczas zupełnie niewłaściwie obarczone jest ministerstwo. Do spraw takich należa np. wystawy gospodarstw wzorowych, import i eksport bydła i t.p. Izba Rolna powinna, rzecz prosta, posiadać prawa wyrażania opinii o ustawach, dotyczących rolnictwa, regulaminach i t.p. Izba odegrywałaby rolę centrali rolniczej kraju. Projekt ustawy odrzucony przez Izbę nie mógłby podlegać dalszym debatom czy realizacji, zanim nie zostałby skorygowany. Ze swej strony Izba miałaby prawo wnoszenia własnych projektów w finansowych czy kredytowych sprawach rolnictwa.

Pozatem do resortu Izby powinna należeć kontrola nad ogólną działalnością Banku Rolnego oraz organizacji i kooperatyw rolniczych. Wreszcie Izba Rolna winna nawiązać żywy kontakt z Akademią Rolniczą.

Zakres kompetencji z 3-ich oddzielnych organów: Izby Rolnej, M-stwa i Dep. Rolnictwa winien być ściśle określony, a to dla uniknięcia ewentualnych zatargów.

Wobec tego, że w tym czasie nie było jeszcze żadnych danych o sytuacji w Polsce, a wiadomości o losach Polaków w Niemczech były bardzo skąpe, to w tym czasie w naszym kraju panował wielki smutek i rozpacz. Wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby. W tym czasie wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby.

Wobec tego, że w tym czasie nie było jeszcze żadnych danych o sytuacji w Polsce, a wiadomości o losach Polaków w Niemczech były bardzo skąpe, to w tym czasie w naszym kraju panował wielki smutek i rozpacz. Wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby. W tym czasie wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby.

W tym czasie w naszym kraju panował wielki smutek i rozpacz. Wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby.

Wobec tego, że w tym czasie nie było jeszcze żadnych danych o sytuacji w Polsce, a wiadomości o losach Polaków w Niemczech były bardzo skąpe, to w tym czasie w naszym kraju panował wielki smutek i rozpacz. Wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby. W tym czasie wiele osób, które zostały wywiezione z Polski, nie było już nigdy więcej widziane. Wiele rodzin zostało rozdzielonych, a wiele osób straciło swoje najbliższe osoby.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WENNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

Z POBIEDZEN SEJMU.

/ według sprawozdań z "Dnia Kowieńskiego " i innych/.

POSIEDZENIE WIECZORNE 212 - go L i p c a .

Przyjęcie projektów rządowych zmiany budżetu. /III czyt./ - Sprawa likwidacji mienia obcokrajowców - Ustawa o szacunku drzewa. - Zmiana ustawy o reformie rolnej /III czyt./ Ustawa o stypendjach III czyt. Projekt ludowców w sprawie skreślenia duchowieństwu pensji w budżecie na II półrocze r.b. - Zamknięcie sesji.

Posiedzenie około godz. 6 1/2 otwiera Wicemarszałek Kajrys.

Projekty rządowe zmiany budżetu zostają przyjęte w II czytaniu, poczem rozpoczęta się ogólna dyskusja.

Zapoczątkowuje ją pos. Endziulajtis /chrz.dem./ zarzucając ludowcom i socjaldemokratom, że nie wypełniają danych wyborcom przyrzeczeń. - Wszak mogą oni, zmieniając budżet, zmniejszyć i podatki i liczbę policji, jednak nie robią tego...

Pozatem domaga się on, by rząd przedstawił szczegółowy projekt oszczędności, jakie będą poczynione dla uniknięcia deficytu, o czem wspominał p. Minister Skarbu na rannem posiedzeniu.

Minister Skarbu p. Rimka wyjaśnia, że omawiane zmiany budżetu zostały wywołane zbytnią rozrzutnością dawnego rządu, który wydał całe sumy, przewidziane przez niektóre pozycje.

Pos. Dagialis /uk.s./ wytyka socjaldemokratom, iż wbrew hasłom przedwyborczym, nie likwidują policji politycznej.

Zostaje przyjęty wniosek o zamknięciu listy mówców: blok chrz.dem. głosuje "zasadniczo" przeciw... Szczęśliwców co się do głosu zapisali przed przyjęciem wniosku, jest dwóch...

Pierwszy z nich to pos. Smetona /nar/, który nie chce się pogodzić ze skreśleniem sum, przeznaczonych na stypendja i bursy.

Drugi występuje pos. Pleczkajtis /s.d./ z własnym sobie humorem uzasadnia on potrzebę zmiany budżetu. Gdy Marszałek Staugajtis zwraca mu uwagę, by nie używał nieparlamentarnych zwrotów, odpowiada, że dla tak "parlamentarnej" publiczności jak nasza prawica, są one za łagodne.

Poruszając kwestję policji politycznej, mówca oświadcza, że zostanie ona zlikwidowana, skoro tylko zakończy swą pracę. A pracy ma obecnie sporo, bo się zainteresowała działalnością "bloku prawicowego". Niema już dziś wątpliwości, że kryminalne odezwy faszystowskie wyszły z tego bloku.

Dyskusję zamyka pos. Daidis /ref/ stwierdzając że opozycja nie wysunęła żadnych poważnych zarzutów przeciwko omawianym projektom.

Następuje przyjęcie poszczególnych punktów projektu, poczem Marszałek stawia cały projekt zmiany budżetu on blok na głosowanie.

Za projektem opowiada się: 39 posłów /ludowcy, socjal-

1. 1945 III - 1945 III - 1945 III

The following are the names of the persons who have been appointed as members of the Board of Directors of the National Association of Manufacturers for the year ending December 31, 1908:

Name	Residence
Mr. J. B. Connelley	New York City
Mr. C. F. Johnson	New York City
Mr. Wm. H. Woodruff	New York City
Mr. J. M. Smith	New York City
Mr. R. L. Brown	New York City
Mr. T. A. Jones	New York City
Mr. S. P. Wilson	New York City
Mr. D. E. White	New York City
Mr. G. K. Black	New York City
Mr. H. J. Green	New York City
Mr. I. L. Hall	New York City
Mr. N. O. Adams	New York City
Mr. P. Q. Baker	New York City
Mr. R. S. Carter	New York City
Mr. T. U. Evans	New York City
Mr. V. W. Foster	New York City
Mr. X. Y. Gibson	New York City
Mr. Z. A. Harris	New York City
Mr. B. C. King	New York City
Mr. D. F. Lewis	New York City
Mr. E. G. Miller	New York City
Mr. F. H. Moore	New York City
Mr. G. I. Nelson	New York City
Mr. H. J. Phillips	New York City
Mr. I. K. Reed	New York City
Mr. J. L. Scott	New York City
Mr. K. M. Taylor	New York City
Mr. L. N. Walker	New York City
Mr. M. O. Young	New York City
Mr. P. R. Allen	New York City
Mr. Q. S. Wright	New York City
Mr. R. T. Hill	New York City
Mr. S. V. Long	New York City
Mr. T. W. Fisher	New York City
Mr. U. X. Porter	New York City
Mr. V. Y. Roberts	New York City
Mr. W. Z. Turner	New York City
Mr. X. A. Bell	New York City
Mr. Y. B. Howell	New York City
Mr. Z. C. Ward	New York City
Mr. A. D. Brooks	New York City
Mr. B. E. Kelly	New York City
Mr. C. F. Ryan	New York City
Mr. D. G. Cooney	New York City
Mr. E. H. Rice	New York City
Mr. F. I. Powell	New York City
Mr. G. J. Long	New York City
Mr. H. K. Patterson	New York City
Mr. I. L. Hughes	New York City
Mr. J. M. Flores	New York City
Mr. K. N. Bailey	New York City
Mr. L. O. Wells	New York City
Mr. M. P. Mason	New York City
Mr. N. Q. Holmes	New York City
Mr. O. R. Knight	New York City
Mr. P. S. Boyd	New York City
Mr. Q. T. Fox	New York City
Mr. R. U. Glass	New York City
Mr. S. V. Stephens	New York City
Mr. T. W. Perry	New York City
Mr. U. X. Ward	New York City
Mr. V. Y. Stone	New York City
Mr. W. Z. Bennett	New York City
Mr. X. A. Wood	New York City
Mr. Y. B. Grant	New York City
Mr. Z. C. Fisher	New York City
Mr. A. D. Barr	New York City
Mr. B. E. Fox	New York City
Mr. C. F. Hayes	New York City
Mr. D. G. Butler	New York City
Mr. E. H. Russell	New York City
Mr. F. I. Simmons	New York City
Mr. G. J. Watson	New York City
Mr. H. K. Brooks	New York City
Mr. I. L. Gray	New York City
Mr. J. M. Ford	New York City
Mr. K. N. Hamilton	New York City
Mr. L. O. Sullivan	New York City
Mr. M. P. Wallace	New York City
Mr. N. Q. West	New York City
Mr. O. R. Little	New York City
Mr. P. S. Davidson	New York City
Mr. Q. T. Wells	New York City
Mr. R. U. Jacobson	New York City
Mr. S. V. Peterson	New York City
Mr. T. W. Clark	New York City
Mr. U. X. Adams	New York City
Mr. V. Y. Baker	New York City
Mr. W. Z. Green	New York City
Mr. X. A. White	New York City
Mr. Y. B. Hall	New York City
Mr. Z. C. King	New York City
Mr. A. D. Lee	New York City
Mr. B. E. Scott	New York City
Mr. C. F. Thompson	New York City
Mr. D. G. Evans	New York City
Mr. E. H. Roberts	New York City
Mr. F. I. Turner	New York City
Mr. G. J. Phillips	New York City
Mr. H. K. Reed	New York City
Mr. I. L. Cook	New York City
Mr. J. M. Morgan	New York City
Mr. K. N. Bell	New York City
Mr. L. O. Ward	New York City
Mr. M. P. Brooks	New York City
Mr. N. Q. Kelly	New York City
Mr. O. R. Ryan	New York City
Mr. P. S. Cooney	New York City
Mr. Q. T. Rice	New York City
Mr. R. U. Powell	New York City
Mr. S. V. Long	New York City
Mr. T. W. Patterson	New York City
Mr. U. X. Hughes	New York City
Mr. V. Y. Flores	New York City
Mr. W. Z. Bailey	New York City
Mr. X. A. Wells	New York City
Mr. Y. B. Mason	New York City
Mr. Z. C. Holmes	New York City
Mr. A. D. Knight	New York City
Mr. B. E. Boyd	New York City
Mr. C. F. Fox	New York City
Mr. D. G. Hayes	New York City
Mr. E. H. Butler	New York City
Mr. F. I. Russell	New York City
Mr. G. J. Simmons	New York City
Mr. H. K. Watson	New York City
Mr. I. L. Brooks	New York City
Mr. J. M. Gray	New York City
Mr. K. N. Ford	New York City
Mr. L. O. Hamilton	New York City
Mr. M. P. Sullivan	New York City
Mr. N. Q. Wallace	New York City
Mr. O. R. West	New York City
Mr. P. S. Little	New York City
Mr. Q. T. Davidson	New York City
Mr. R. U. Wells	New York City
Mr. S. V. Jacobson	New York City
Mr. T. W. Peterson	New York City
Mr. U. X. Clark	New York City
Mr. V. Y. Adams	New York City
Mr. W. Z. Baker	New York City
Mr. X. A. Green	New York City
Mr. Y. B. White	New York City
Mr. Z. C. Hall	New York City
Mr. A. D. King	New York City
Mr. B. E. Lee	New York City
Mr. C. F. Scott	New York City
Mr. D. G. Thompson	New York City
Mr. E. H. Evans	New York City
Mr. F. I. Roberts	New York City
Mr. G. J. Turner	New York City
Mr. H. K. Phillips	New York City
Mr. I. L. Reed	New York City
Mr. J. M. Cook	New York City
Mr. K. N. Morgan	New York City
Mr. L. O. Bell	New York City
Mr. M. P. Ward	New York City
Mr. N. Q. Brooks	New York City
Mr. O. R. Kelly	New York City
Mr. P. S. Ryan	New York City
Mr. Q. T. Cooney	New York City
Mr. R. U. Rice	New York City
Mr. S. V. Powell	New York City
Mr. T. W. Long	New York City
Mr. U. X. Patterson	New York City
Mr. V. Y. Hughes	New York City
Mr. W. Z. Flores	New York City
Mr. X. A. Bailey	New York City
Mr. Y. B. Wells	New York City
Mr. Z. C. Mason	New York City
Mr. A. D. Holmes	New York City
Mr. B. E. Knight	New York City
Mr. C. F. Boyd	New York City
Mr. D. G. Fox	New York City
Mr. E. H. Hayes	

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity obraz państwa, który będzie opierał się na solidnych podstawach ekonomicznych i politycznych. W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity obraz państwa, który będzie opierał się na solidnych podstawach ekonomicznych i politycznych.

[illegible]

SECRET

[illegible]

...to the ...
...the ...
...the ...

demokraci, mniejszości, ukininku partja/.

Przeciwko - 23 / chrz. dem. ukininku sajunga, darbo fed. narodowcy/. Zostaje zarządzona przerwa, po której na porządek dzienny wpływa: sprawa likwidacji własności obco - krajowców.

Referuje pos. A l e k s a / uk. p. / Zmiana ustawy przedłuża jeszcze o rok prawo obcokrajowców na sprzedaż lasów i ziemi obywatelom Litwy.

Opozycja w osobach pos. S z m u l k a s z t i s a / chrz. dem. / J o c z y s a / darbo fed. / K r u p o w i c z u s a / chrz. dem. / i W a ł a d k i / uk. s. /, uważając przedłużenie terminu likwidacji majątków obcokrajowców za szkodliwe dla państwa, protegowanie obcych obywateli, wypowiada się przeciwko projektowi.

Pos. D a j l i d e / lud. / zaznacza, że wnosząc ten projekt, rząd spełniał tylko przyrzeczenia dane przedstawicielom zagranicznym przez dawny rząd.

Prezes Ministrów p. S l e Ź e w i c z u s potwierdza fakt, że dawny rząd dał takie przyrzeczenie /z ław s.d./: Przyrzeczenie dawnego rządu nie obowiązuje nowego/. Dla zagranicy niema rządu dawnego, ani nowego, jest rząd litewski. Obecny rząd musi wypełniać międzynarodowe zobowiązania państwa. Uzyskał on jednak obietnicę posłów zainteresowanych państw, że po odroczeniu na rok tego terminu nie będą oni więcej tej kwestji poruszać.

Pos. P l e c z k a j t i s / s.d. / sadząc, iż żadne państwo nie osmieli się z powodu wyłączenia dworu swego obywatela paść stosunków z Litwą, wypowiada się za odrzuceniem projektu.

Tegoż zdania jest pos. W o l d e m a r a s / nar. /.

Pos. K r u p a w i c z u s / chrz. dem. / zaprzecza twierdzeniom, jakoby dawny rząd zawierał w kwestji tej porozumienia i dawał przyrzeczenia.

Pos. D a j l i d e / lud. / wobec wynikłych wątpliwości, czy istnieje w kwestji tej obowiązujące dla państwa zobowiązania, proponuje odesłać projekt do komisji spraw zagranicznych.

Pos. P l e c z k a j t i s / s.d. / i W o l d e m a r a s / nar. / są przeciwni odesłaniu projektu do komisji.

Referent pos. A l e k s a / uk. par. / popiera projekt. Państwo nasze, wchodząc do rodziny państw europejskich, winno się liczyć z zasadą własności.

Za odesłaniem do komisji spraw zagranicznych głosują ludowcy, część mniejszości, ukininku partja - 25 osób, przeciwko blok chrz. dem. narodowcy - 21. Socjaldemokraci oraz niektórzy posłowie mniejszościowi od głosowania się powstrzymują.

Z kolei pod obrady wpływa: ustawa o szacunku drzewa, która zostaje przyjęta odrazu w 3 ech czytaniach. Głosi ona, że ceny na drzewo ustala komisja, złożona z przedstawicieli Ministerstw Rolnictwa, Skarbu i Komunikacji, Kontroli Państwowej, Izby Rolniczej i Handlowej pod przewodnictwem Ministra Rolnictwa. Komisja ustala najwyższą cenę, która stosownie do miejscowych warunków może być zmniejszona o 10, 20, 30, 40, 50, 60, i 80 proc.

Następuje III czytanie - zmiany ustawy o reformie rolnej.

Referent P l e c z k a j t i s / s.d. / zaznacza, że z poprawkami wniesionymi ostatnio przez socjaldemokratów.

Pos. S z m u l k a s z t i s / chrz. dem. / protestuje przeciwko rozważaniu poprawek, jako zgłoszonych po terminie.

Referent pos. P l e c z k a j t i s / s.d. / oponuje przeciwko mowie.

Marszałek przychylił się do opinii pos. Szmulkasztisa.

Socjaldemokraci pośpiesznie składają wniosek o zarządzanie przerwy.

Wniosek zostaje przyjęty.

Po przerwie pos. P l e c z k a j t i s czyni Marszałkowi zarzut niewłaściwego komentowania statutu sejmowego.

Marszałek zarządza przerwę dla narady Prezydium.

Jest g. 12m45 w nocy. Grupa posłów chrz. dem. znudzona ciągłymi przerwami, nuci jakąś piosenkę.

Prezydium wraca do sali posiedzeń: wyjaśniło ono kwestję

w myśl żądań socjaldemokratów.
Z protestem przeciwko tej uchwale, dopatrując się w niej łamania statutu, występuje pos. R a u l i n a j t i s / d.fed. / i M i k s z y s / ukin. saj. /
Ponieważ protest ten nie zostaje uwzględniony, posłowie ukin. saj. chrz. dem. i d.fed. ostentacyjnie opuszczają salę po siedzeń. Pozostaje tylko wicemarsz. Stepanowiczus. Trwa w dalszym ciągu rozważanie zmiany ustawy o ref. rolnej. Wszakże poprawki socjald. większością głosów przeciwko głosom socjaldem. i pos. Giżyńskiego / fr. polska / odrzucono. Projekt zostaje przyjęty w redakcji II czytania. Po głosowaniu blok chrz. dem. wraca do sali. Rozważenie zmiany ustawy o instytutach wykonujących reformę rolną zostaje odroczone z powodu nieobecności referenta. Po przyjęciu w III czytaniu: ustawy o stypendjach, sejm przystępuje do rozważania projektu ludowców zmiany budżetu na r.b. Referuje pos. K w i e s k a / lud / Projekt przewiduje zmniejszenie pozycji na utrzymanie duchowieństwa wszystkich wyznań o 787.500 lt. t.j. całkowite pozbawienie pensji za II półrocze ze skarbu państwa. Wzamiar ma być asygnowane 125.000 lt. jako wynagrodzenie za prowadzenie metryk. Pozostała część zaoszczędzonej w ten sposób sumy ma być przeznaczona na prace kolonizacyjne i na zapomogi dla samorządów. Pos. J o k a n t a s / u.s. / nie wierzy zapewnieniom lewicy, że celem zmiany jest oszczędność. Kto śledzi prasę, kto pracuje w tej sali od Sejmu Ustawodawczego, temu nie mogą być obce właściwe pobudki, rządzące ludźmi: chęć skrócenia religii.
Pos. T a u r a s k a s / ch. dem. / Kwestja jest zbyt poważna, by rozważać ją o g. 2 w nocy, kiedy posłowie są znużeni. Oszczędności tu niema żadnej, bo odebrane od duchowieństwa sumy mają być zużyte na inne cele. Właściwym celem zmiany, chociaż do tego autorzy jej się nie przyznają, jest chęć zburzenia duchowieństwa. Jeżeli zaś jest inaczej, to należy kwestję tę odroczyć do chwili obrad ogólnych nad budżetem i wtedy rozstrzygnąć ją łącznie z kwestją fundacji kościelnych. Pos. K a r w i a l i s / ch. dem. / podkreśla wychowawcze znaczenie Kościoła. Poza to narzuca kościołowi obowiązek prowadzenia dla państwa metryk, mówca uważa za łamanie praw osoby prawnej jaką jest Kościół.

Pos. W o l d e m a r a s: Coś dziwnego: wszystkie najważniejsze kwestje- deklaracja, interpelacja, teraz sprawa wynagrodzenia duchowieństwa- są rozważane zawsze po zakończonej pracy. Stosunek państwa do Kościoła należy ustalić, należy wyjaśnić. Omawiany projekt będzie miał skutki wręcz przeciwnie: bardziej jeszcze stosunek ten zagnatwa- bo naruszy obecne status quo, a nie oddzieli ustawowo Kościoła od państwa.

Trzeba wystrzegać się wywołania walki religijnej, nie można pozwolić, by z Sejmu wyszło hasło: Ja bronię Kościoła - i - Ja zwalczam Kościół, bo może to być niebezpieczne dla państwa, a niegodni tego ludzie mogą otrzymać aureole męczeństwa za wiarę. W rozpalonym tu ogniu Kościół nie zginie - jest on zbyt potężny, lecz możemy zginąć my, jako państwo.

Po przemówieniu pos. Woldemarasa o g. 3 w nocy ludowcy składają wniosek zakończyć posiedzenie i następnie wyznaczyć w piątek. Propozycja ta wywołuje oburzenie prawicy. Wybuch okropny hałas: obie strony nie szczędzą sobie epitetów. Marszałek zarządza głosowanie: wniosek ludowców zostaje większością 30 gł. przeciw 24 odrzucony. Szereg posłów zrzeka się głosu. Przemawia tylko pos. Stepanowiczus / ch. dem. / i referent pos. Kwieska / lud. /

Na żądanie grupy posł. z prawicy głosowanie nad projektem jest tajne. W głosowaniu bierze udział 77 posłów. Za przyjęciem projektu w I czyt. opowiada się 35, przeciwko 36. Powstaje muje ise 6. Projekt zostaje odrzucony. Po obraniu komisji budżetowo-wojskowej i ustaleniu terminu rozpoczęcia następnej sesji na dz. 24. IX., posiedzenie i pierwsza sesja III Sejmu zostaje 22 b.m. o g. 4 m. 15 rano zamknięta.

~~LIETUVOS KULTŪROS, MOKSLO IR VYKLAUSIMO MINISTERIJAUS POLITIKOS VYKONAVIMO IR SPRANDIMO SPALDINYS~~
 Reformy w zakresie oświaty na Litwie

"Lietuva" Nr. 161 z 22/VII- r.b. Wywiad z Ministrem Oświaty prof. Czepinskisem. Streszczenie:

Reformy w zakresie oświaty na Litwie mają na celu przystosowanie wszystkich szkół do dzisiejszych wymagań życiowych. Do szkółek elementarnych zostanie wprowadzona nauka rzemiosł i gospodarstwa. Szkoła niższa zostanie połączona z elementarną, dla stworzenia zagranicznego typu 6-7 klasowej szkoły elementarnej. Gimnazjów jest na Litwie zawiele. Zdaniem p. Ministra wystarczyłyby 2 dobre gimnazja klasyczne, reszta zaś należałoby znieść na realne lub handlowe. Do szkół zamierza się dalej, wprowadzić obok gimnastyki, gier i sportu, także pracę fizyczną /slojd/. Ponadto zostanie zwiększona liczba gimnazjów, kursów i księgarni dla dorosłych.

Dla przeprowadzenia wzmiankowanych powyżej reform, potrzebny jest kontyngent odpowiednio wyszkolonych pedagogów. W tym celu odpowiednio się zreformuje obecne seminarja nauczycielskie. W razie potrzeby powstaną nowe seminarja. Przy uniwersytecie wypadnie być może stworzyć osobny wydział pedagogiczny oraz osobne kursy dla nauczycieli ludowych, dla zapoznania tych ostatnich z najnowszymi wynikami wiedzy.

Z posród wyszczególnionych reform, niektóre będzie można zacząć przeprowadzać już bieżącej jesienią. Inne będą wymagały dłuższego czasu. Tak np. powszechne nauczanie da się wprowadzić dopiero po jakich 10 latach.

Przy Ministerstwie zamierza się stworzyć Radę Pedagogiczną do której, obok przedstawicieli m-stwa, wesliby przedstawiciele nauczycielskich związków zawodowych oraz eksperci - pedagodzy. Do zadań tej Rady należałoby również rozpatrywanie projektów reform.

Wreszcie zamierza się również stworzyć Radę Artystyczną, złożoną z przedstawicieli rozmaitych działów sztuki. Zadaniem tej Rady będzie opracowywanie projektów ustaw, dotyczących sztuki, śledzenie za rozwojem sztuki rodzimej i obcej oraz wyrażanie swej kompetentnej opinii w sprawach sztuk pięknych.

Lietuva o zmianie ustawy prasowej.

"Lietuva" Nr. 149 Artykuł p.t. "Ustawa prasowa"

Streszczenie:

Wolność prasy jest dziś jednym z podstawowych praw obywatela. Znaczenie prasy jest olbrzymie, jak w dziedzinie oświaty, tak i w dziedzinie społecznosci i unarodowiania mas. Wolność prasy jest niezbędną również dla porozumienia się posłów sejmowych z ich wyborcami. Jak każde prawo nie jest nieograniczonem. Przez słowo drukowane można wyrządzić wielkie

szkody tak państwu, jak i poszczególnym osobom, dlatego też winnych pociągnąć do odpowiedzialności. Przekroczenia tego rodzaju zna większość kodeksów karnych wszystkich państw. Odpowiedzialność za przestępstwa prasowe tylko wówczas nie przeczy wolności słowa i prasy, gdy winnych pociąga się do odpowiedzialności w drodze sądowej. Przyjęta przez 11 Sejm w dn. 20 VI. 1925 r. zmiana ustawy prasowej zbyt daleko idące uprawnienia w tej dziedzinie nadawała władzy administracyjnej. Praktyka roczna wykazała, że stosowanie tej ustawy w jej nowym brzmieniu prowadzi do cenzury prewencyjnej. Sprzecznność tej ustawy z wytycznymi naszej konstytucji nie rzucała się w oczy jedynie z powodu obowiązującego dotychczas na większej części terytorjum Litwy stanu wojennego.

Nowy rząd po zniesieniu stanu wojennego chce wyłączyć te sprawy z pod kompetencji władzy administracyjnej przekazując je sądom. Projekt rządowy przewiduje pociąganie do odpowiedzialności za przestępstwa prasowe tylko przez prokuratora Sądu Okręgowego. Jedynie w miejscowościach gdzie niema przedstawiciela urzędu prokuratorskiego te funkcje zastępczo mają pełnić naczelnicy powiatów.

Projekt rządowy chce przywrócić prasie te prawa, z których korzysta ona w większości kulturalnych państw.

Treść zmienionej przez sejm w dniu 8 lipca br. ustawy prasowej jest następująca:

Sprawy z powodu przestępstw prasowych wszczynają naczelnik miasta i powiatu, lub powiatu albo też urząd prokuratorski. Prokurator Sądu Okręgowego, wszczynając śledztwo, ma prawo wstrzymać rozpowszechnienie odbitych egzemplarzy pisma perjodycznego lub nieperjodycznego lub też dalsze ich drukowanie. Takie polecenie wstrzymania wykonywane jest niezwłocznie, lecz jednocześnie winno być zakomunikowane Sądowi Okręgowemu, który na najbliższym swym posiedzeniu gospodarczym zarządzenie to albo zatwierdza, albo uchyla. Następnie sprawę rozpoznaje ten sąd, do którego właściwości ona należy. Taki jest porządek wstrzymania i rozpowszechniania druku tych perjodycznych wydawnictw, których redaktorzy nie odpowiadają wymaganiom § 19 niniejszej ustawy.

Stosunki Tautininków z obecną większością rządową.

"Lietuvė" w Nr. 25, podaje obszerny artykuł p. Voldemarasa w którym znajdujemy opis prób stworzenia większości sejmowej łącznie z "Tautininkami".

Bezpośrednio po ogłoszeniu wyniku wyborów, frakcja "tautininków" zwróciła się do liderów frakcji "tautininków" z wnioskiem, żeby ta ostatnia jako najliczniejsza zwołała na naradę wszystkie frakcje z byłej pozycji, przyczem wyjaśniłoby się czy wszystkie te frakcje zdołałyby stworzyć koalicję. Dnia 21/V r. b. komitet "liaudininków" istotnie zaprosił frakcję "tautininków" do wzięcia udziału w tworzeniu rządu koalicyjnego. Nazajutrz 22/V, p. Smetona w imieniu Związku Tautininków przesłał do komitetu "liaudininków" pismo, w którym tłumaczy, że może przyłączyć się do koalicji dopiero po wyjaśnieniu programu i składu nowego rządu. Na pismo to, udzielił komitet "liaudininków" 26/V odpowiedzi, nadsy-

Wszystkie dane w tym zakresie zostały przekazane do właściwych organów.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

1940

W tym celu należy przede wszystkim wykonać następujące czynności:

Łajac ogólny program i oświadczając, że podczas narady zostaną omówione kwestje programu, warunki koalicji oraz skład nowego gabinetu. Narady się rozpoczęły, jednakże do rozpatrywania programu nie doszło. Dla "tautininków" wytworzyła się od samego początku trudna sytuacja: w prasie ukazały się wiadomości, że socjaldemokraci wręczyli "liaudinkom" jakiś protest przeciwko zapraszaniu "tautininków" do koalicji. Liaudininkowie jednak nic o tym prośbie nie wspominali i swego zaproszenia nie cofnęli. Samym więc "tautininkom" wypadło conajrychlej sytuację wyjaśnić. Po porozumieniu się co do składu prezydium sejmowego, wysunęli "tautininkowie" kwestję protestu socjaldemokratów. Okazało się, że protest taki istnieje. Wobec tego "tautininkowie" postanowili nie uczęszczać dalej na narady koalicji, o czym zakomunikowali p. Sleżewicziusowi w sposób następujący:

Do Wielm. p. Michała Sleżewicziusa.

Odbyło się u Pana kilka narad przedstawicieli tych grup, które stały w opozycji względem b. rządu. W ubiegłą niedzielę pytaliśmy się na naradzie, czy prawda jest, że socjaldemokraci protestowali przeciwko udziałowi "Tautininków" w tworzeniu nowego rządu. Przedstawiciele socjaldemokratów zapytanie nasze pominęli milczeniem. Nic nie odpowiedzieli oni nie tylko na naradzie porannej lecz i na wieczornej, przyznając się tym samym, że protest ich istotnie był wysuwany. Nie chcąc Panów krępować w naradach z Pańskimi najbliższymi przyjaciółmi nie będziemy mogli nadal brać udziału w podobnych naradach, zwłaszcza, że z pośród innych grup zaproszenie otrzymaliśmy tylko ze strony partji "Ukininków" / rolników / i Polaków. Jednakże ani dzięki tym zaproszeniom, ogólnej narady nawet wieczorem nie było. O ileśmy zaś zaważyli, układano się z każdą / frakcją / osobno.

W imieniu frakcji tautininków

prof. Woldemaras,

Kowno, 20 czerwca, 1926 r.

Protest socjaldemokratów wytknął "tautininkom" drogę, jakiej mają się trzymać. Protest ten wykazał np., że Smetona zostawszy kontrolerem państwa nie miałby za sobą większości sejmowej.

"Liet. Žin." o rewelacjach w sprawie szafowania groszem publicznym przez b. premiera Bistrasę.

"Liet. Žin." Nr. 164 z 21/VII r. b. Artykuł p. t. "Wstydy."

Streszczenie:

Jak było do przewidzenia, odpowiedź premiera Sleżewicziusa na interpelację w sprawie bezprawnego szafowania groszem publicznym przez b. gabinet ministrów, okazała się długim wykazem całego szeregu faktów i liczb, z których należałoby sporządzić akt oskarżenia przeciwko członkom b. rządu. Fakty te i liczby mówią same za siebie. B. premier Bistrasę zdążył wyekspensować do 15/VI r. b. przeszło 95% ze swych sum dyspozycyjnych w wysokości 1-go milj. lit.

Podobne, przekraczające wszelkie normy szafowanie groszem publicznym miało głównie na celu subsydjowanie organizacji klerykalnych i poszczególnych jednostek z bloku chrz. dem. Subsydja skarbowe szły nie tylko na takie organizacje jak T-wo S-tej Zyty czy S-go Jakóba, lecz wprost na partje polityczne jak Darbo-Federacja, Związek Osadników itp. W licznych wypadkach niepodobna nawet ustalić, kto w rzeczywistości z pieniędzy skarbowych korzystał. Najciekawszą jednak pozycją w długim wykazie bezprawnych subsydjów jest zakup pastorałów dla nowych biskupów oraz kosz-

1950

...by the ... of the ...

1910 30861+2

ty bicia

Medali bronzowych na pamiątkę stworzenia prowincji kościelnej na Litwie. Wbrew zapewnieniom więc b. Ministra Spraw Zagran. Reinyasa, że stworzenie prowincji kościelnej dokona się bez żadnego uszczerpku dla państwa, wychodzi obecnie na jaw, iż wmięszanie się Watykanu do wewnętrznych spraw Litwy kosztowało skarb litewski spore sumy.

Wstyd państwu na którego czele mogli stanąć jego ideowi wrogowie.

"Rytas" w obronie rzekomo zagrożonego katolicyzmu.

"Rytas" Nr. 155 z 15/VII r.b. Artykuł b. premjera

Bistrasa p.t. "Zwiastuny walki". Streszczenie:

Nowy rząd zadeklarował, że potępiając metody rządzenia rządu dawnego, będzie się starał wyprowadzić kraj na nowe drogi ku lepszej przyszłości. Deklaracja nowego rządu, głosi, między innymi, że popierane będą neutralne banki i neutralne organizacje. Innymi słowy rząd będzie popierał te organizacje, na których czele stoją ludzie z obecnej większości sejmowej, będący jednocześnie przeciwnikami religii. Oznacza to początek walki przeciwko kulturze katolickiej / nowy "kulturkampf", podjęty za przykładem Bismarcka. Potwierdzają to również kilkakrotne zapewnienia nowego ministra oświaty o zamierzonym usuwaniu polityki ze szkoły. Pod nazwą "Polityki w szkole" podciąga nowy rząd jednakże publiczne wyznawanie i obronę zasad religii przez katolickie związki młodzieży jak np. ateistini-kowie / "przyszłościowej". Walka więc z religją, zwłaszcza z religją katolicką, nie zaś z polityką w szkole, jest przedmiotem oświadczeń nowego ministra oświaty. Nie koniec na tym. W ostatnich dniach zgłosili ludowcy projekt ustawy, która pozbawia księży uposażenia. Jest to już wyraźne wystąpienie przeciwko katolikom. Względem oszczędnościowe kroki tego nie usprawiedliwiają, gdyż autorzy projektu sami proponują zużycie cofniętych kościołowi kredytów na inne cele. Skarb więc tak czy inaczej będzie musiał wydać: 700.000 lit.

Wszystkie powyższe objawy są zwiastunami blizkiej walki przeciwko katolikom na Litwie. Walka taka może okazać się dla państwa zgubną.

Protest opozycji przeciwko rzekomej stronniczości marszałka sejmowego

"Rytas" Nr. 158 z 18/VII r.b. "Oświadczenie frakcji chrz. dem. i Uk. Saj. pod adresem prezydium sejmowego".

Nowa większość sejmowa wprowadziła na posiedzeniach sejmowych prawdziwy system połajanek. Dnia 17/VII r.b. frakcja Uk. Saj. wystusowała w tej sprawie do Prezydium Sejmu protest. Jednakże nie odniosło to skutku. Prezydium Sejmowe wcale nie reaguje na wyrażenia w rodzaju "obłudnicy, faryzeusze, mordercy i t.p. i t.p.", jakimi wciąż, podczas swych przemówień, posłowie z większości sejmowej się posługują. Natomiast prezydium sejmowe uznało za konieczne usunięcie pos. Krupowiczuisa z 3-ech posiedzeń za to, że w sprawie postępków ministra oświaty z p. Girą / wyższy urzędnik m-stwa / oświadczył: "P. minister mógł mu wyznaczyć inne stanowisko, lecz nie wyrzucać na bruk bez kawałka chleba i nawet bez zwykłej odprawy miesięcznej. Jest to przykład postępek człowieka niehonorowego".

Wzmiankowany postępek niezależnie od tego, czy zro-

dził się on ~~xxix~~ z własnej inicjatywy czy też inspirowany był z góry, kwalifikujemy jako istotnie niehonorowy. Prezydium Sejmu zaś, stosując w sposób nierówny środki dyscyplinarne, postępuje stronniczo, obniża autorytet sejmu i odbiera możliwość normalnej pracy. Protestujemy przeciwko podobnemu postępowaniu prezydium sejmowego.

Podpisano:

Bistras, Karwelis, Dagilis, Stulginskis, Szmulksztis, Ładgowa, Szymutis - Masiluinas, Eudziulajtis, Gwildisowa.

Protest Darbo - Federacji przeciwko
wydaleniu ks. Krupawiczuisa z 3-ech
posiedzeń Sejmu. - "Rytas" Nr. 158.

Na zgromadzeniu przedstawicieli kowieńskiej grupy Darbo-Federacji z dn. 17/VII r.b. rozpatrywany był incydent sejmowy z ks. Krupowiczuisem, poczem powzięto następującą rezolucję:

a/ pos. Krupowiczuis bronił słusznych praw urzędników, zwalnianych bez należnej rekompensaty.

b/ pos. Krupowiczuis nie użył wyrazów obraźliwych / wyrażenie "człowiek niehonorowy" do wyrazów obraźliwych się nie zalicza / ani też pośmiewek.

W związku z powyższym, protestujemy przeciwko bezprawnemu postępkowi obecnej większości sejmowej z pos. Krupowiczuisem, zaś poszkodowanemu wyrażamy serdeczne współczucie.

Zarząd Biura Centralnego.

Ocena działalności pierwszej Sesji
Sejmowej przez trzy organy litewskie
" Socjaldemokrata " Nr. 29 z 22/VII r.b. Artykuł p.t.
Po zakończeniu sesji sejmowej ". Streszczenie:

Rezultat półtoramiesięcznej pracy nowego sejmu przedstawia się jak następuje: zniesiono stan wojenny. Przyjęto ustawę o amnestji politycznej. Zniesiono ograniczenia swobody prasy i zebrań. Wniesiono poprawki do ustawy o kasach chorych oraz do ustawy o reformie rolnej. Przejrzano naprędce budżet tegoroczny, zredukowano względnie skreślono niektóre pozycje wydatkowe, stwarzając w ten sposób nie wielkie rezerwy pieniężne na najbliższe potrzeby. Z rezerw tych asygnowano 1 milj. lit. na organizację robót publicznych. Rozpatrywano cały szereg interpelacji.

Nowy rząd również nie zasypia gruszek w popiele. Wytoczono i przekazano prokuraturze cały szereg nowych spraw i wznowiono sprawy dawne. Przeprowadza się "oczyszczanie" aparatu państwowego z oddanych reakcji i gwałtowni jednostek. Toczy się walkę z zakorzenionym łapownictwem, samowolą i t. p.

Jednym słowem, we wszystkich dziedzinach życia państwowego widać intensywną, twórczą pracę.

" Rytas " Nr. 162 z 23/VII r.b. Artykuł p. p. premjera Bistrasa p.t. "Po
mzakończeniu sesji sejmowej." Streszczenie:

Spółeczeństwo litewskie, a zwłaszcza szersze, nieświadomione jego masy, spodziewały się, iż wraz ze zmianą Sejmu

[illegible]

Родовые:

Barred River Centralia.

i rządu, nastąpią jakieś wielkie zmiany na lepsze w całym kraju. Tymczasem spotykać je zaczyna zawód. Dość wspomnieć o pracach nowego sejmu. Ustawa o amnestji, zwalniając z więzienia przestępców politycznych, zagraża bezpieczeństwu państwa. Ujawnie w skutkach okazała się też niewątpliwie ustawa o zniesieniu stanu wojennego i kary śmierci, gdyż zapewniają większą bezkarność aktom terrorystycznym. Nowa ustawa o zebraniach do podniesienia poziomu kulturalnego z pewnością się nie przyczyni, zaś zmiana ustawy prasowej sytuacji prasy właściwie nie zmienia. Sejm zmarnował wiele czasu na próżne oskarżenia i sensacje. Zmiany budżetu noszą raczej charakter buchalteryjny i nie wskazują wyjścia z trudności finansowych.

Wszystkie te objawy budzą niepokój. Pożądaną by była na przyszłej sesji większa powaga i większe przygotowanie sfer rządzących do rozstrzygania spraw państwowych.

"Darbininkas" Nr. 30 z 25 / III rb. Artykuł p.t. " Gdy sejm rozjeżdża się na ferie....". - Streszczenie:

Cała półtoramiesięczna działalność nowej wiejszosei sejmowej zasługuje jedynie na nazwę roboty destrukcyjnej. Nic pożytecznego nie zdziałano. Sejm wypuścił na wolność całą armję przestępców / ustawa o amnestji / . Rząd zdążył już wydalić cały szereg wykwalifikowanych urzędników jedynie za katolickie przekonania. Otworzono ponownie urągającą względem zdrowotnym rzeźnię miejską. Zniesiono stan wojenny, co niewątpliwie pociągnie za sobą szkodliwe następstwa. Zmieniono ustawę o zebraniach. Jest to krokiem wstecz w pracy nad podniesieniem kultury społecznej. Zaniedbano interesy litewskości w kłajpodzie. Nic nie uczyniono dla poprawy bytu robotniczego. O pożyczkach i zaponogach dla osadników głucho. Jednym słowem, powyższy przegląd rzuca smutne światło na robotę socjalistów.

Artykuł b. ministra oświaty w sprawie czynionych mu zarzutów.

" Rytas" Nr. 166 z 28 / VII r.b. Artykuł b. ministra Oświaty Jakantasa p.t. " Trudno uwierzyć ". - Streszczenie:

Spory partyjne na Litwie oddawna już przybrały zbyt ostre formy. Oczernia się nie tylko poszczególne partie polityczne lecz nawet jednostki. Między innymi, zamieścił " Liet. Zin", w ostatnich dniach oszczerczy artykuł pod adresem b. ministra oświaty Jakantasa, za rzucając mu wydalenie w swoim czasie ze służby całego szeregu nauczycieli ludowych rzekomo za przekonania polityczne. W rzeczywistości rzecz działa się inaczej.

Wydana w r. ub. zmiana ustawy o nauczycielstwie ludowym przekazała nominację nauczycieli samemu m-stwu oświaty. Dnia 31 / XII 1925 dobiegł kresu 3-letni termin, udzielony nauczycielom ludowym nie posiadającym odpowiedniego cenzusu, dla nabycia go. Dla sprawdzenia cenzusu, wydało m-stwo inspektorem szkolnym rozporządzenie nadesłania do Kowna dokumentów i świadectw nauczycielskich. Dla przejrzania tych ostatnich stworzono przy ministerstwie specjalną komisję cenzusową. W wyniku prac komisji wyszło na jaw, że całe mnóstwo nauczycieli ludowych nie posiada wymaganego cenzusu względnie praktyki. Wszystkich tych nauczycieli należało niezwłocznie zwolnić.

Nieprawdą więc jest, jakoby minister oświaty wydalał ze służby nauczycieli za ich przekonania polityczne. Komisja cenzusowa opierała się jedynie na dostarczonych dokumentach. Zwalnianie zaś dokonywało się na

moocy orzeczenia Komisji i atestacji odnośnego inspektora szkolnego.--

Trudno uwierzyć przeto, ażeby oszczerstwa tak oczywiste pochodziły z organu wielkiego stronnictwa "liaudininków".--

"Liet, Žinios" o stosunku państwa do kościoła.--

"Liet, Žinios" Nr. 167 z 24/VII r.b. Artykuł p.t. "Pravica się wypowiedziała".-- Streszczenie:

Dnia 21/VII r.b. rozpatrywał Sejm projekt ustawy o cofnięciu zapomóg klerowi a użycie ich na potrzeby rolnictwa. Sprzeciwiający się projektowi posłowie z prawicy /Jankaitis, Tuarauskas, Karvelis i t.p./, grozili między innymi, że w razie przejścia projektu, księża nie będą prowadzili ksiąg metrykalnych. Pogrożka ta otworzyła sejmowi oczy na istotne tendencje kleryków.--

W związku z tem należałoby również wysunąć projekt ustawy o uregulowaniu kwestji prowadzenia ksiąg metrykalnych, ażeby obywatele, na wypadek sprzeciwu kleru prowadzenia ksiąg, nie znaleźli się istotnie w trudnej sytuacji.--

W ogóle zauważyć należy, że dnia 21/VII r.b. poruszona została ogólna kwestja stosunków między państwem a kościołem /ewentualna separacja/.--

"Lietuvis" o niekulturalności litewskiej.--

"Lietuvis" Nr. 29 z dnia 23/VII r.b. Artykuł p.t. "Porro unum est necessarium".-- Streszczenie:

W życiu politycznem i społecznem Litwy, uderza na każdym kroku brak kulturalności. Zarówno artykuły prasowe jak też przemówienia sejmowe czy wiecowe są jedną brudną polemiką, jednym stakiem wymysłów i wyzisk. Co dziwniejsza, sami przeciwnicy polityczni wyrzucają sobie nawzajem brak kulturalności czy etyki, stosując w ten sposób dwie miarki. Dziesięcjej inteligencji litewskiej i to zarówno starszym jej przedstawicielom, jak też młodszym istotnie zbywa na kulturalności. Główną przyczyną tego należy upatrywać w braku odpowiedniego wychowania. Dobrze jeszcze, gdy taki przeciętny inteligent litewski, który z chaty rodziców swych nie wyniósł absolutnie nic, dostanie się w okresie swej szkolnej nauki, do jakiejś inteligentniejszej rodziny. Należało to jednak i należy do wypadków sporadycznych.--

Przeważnie taki gimnazjasta czy student mieszka przy jakiejś dewotce o niskim poziomie kulturalnym i to - warzyjskim. Starsza znów generacja inteligencji litewskiej krztała się przeważnie w Rosji i to w okresie tołstojowskiej chłopomanji, kiedy wszelkie "przeżytki" kultury towarzyskiej były wśród studenterji rosyjskiej w pogardzie. Czem zaś skorupka za młodu nasiąknie tem obecnie traci. Drugą przyczyną braku kulturalności wśród inteligencji litewskiej są słabe, zasady etyczne. U starszego pokolenia, wzrosłego wśród skrajnego materjalizmu i deprawujących wpływów rosyjskich, fakt ten daje się jeszcze wytłumaczyć. Dziwnie jednak razi ten objaw wśród młodych inteligentów, zwłaszcza wśród tych, którzy mieli możność kształcenia się na Zachodzie - zagranicą.--

Trzecią wreszcie przyczyną jest stosunkowo płytkie zagłębianie się w istotę nauki i zbytnią specjalizacja poszczególnych nauk, nie połączonych jakąś mocniejszą więzią etyczną.--

[illegible]

W tym celu należy przede wszystkim wyeliminować z życia państwa wszelkie elementy, które mogłyby przyczynić się do jego upadku. W tym celu należy przede wszystkim wyeliminować z życia państwa wszelkie elementy, które mogłyby przyczynić się do jego upadku.

1. etymologia

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.-

Artykuł b. premjera Bistrasa z powodu skargi Kłajpedzian.-

" Rytas " Nr. 152 -artykuł p.t. " Konwencja . Liga Narodów i Sejmik " . Streszczenie:

Entanta , oddzielając od Niemiec kraj Kłajpedzki z motywów polityczności tej ziemi , wcale nie miała zamiaru kraju tego oddać Litwie , albowiem nie miała zamiaru i nie chciała jej wskrzeszać . Gdy okoliczności faktyczne niespodziewanie pokrzyżowały plany Entanty , wówczas zaczęła ona wyszukiwać preteksty aby nie oddać Litwie tego kraju , wymyślając najprzeróżniejsze kombinacje , nie wyłączając idei wolnego miasta . Lecz fakty i tym razem pomieszały jej karty : powstanie w Kłajpedzie faktycznie kraj o oddało w ręce Litwy , a Entanta , choć i niechętnie zniewolona została do pertraktowania z Litwą co do dalszych losów Kłajpedy .-

Tu się rozpoczęła praw dziwa litytacja . Francja i Polska chciały w tym kraju dać najszersze kompetencje Państwu Polskiemu , pozostawiając Litwie niepomierne ciężar wszystkich wydatków . Z drugiej strony Niemcy , przeciwstawiając się pragnieniom Polski , chciały pozostawić Litwie tylko niektóre suwerenne prawa nazewnatrz , nadając miejscowym mieszkańcom / Niemcom / obszerną autonomję i ustanawiając szerokie prawa Lidze Narodów i tylko nieśmiało , idąc za przykładem Polski , starały się uzyskać w tym kraju prawa wyjątkowe , a nieśmiało dlatego , iż w owym czasie nie spodziewały się powodzenia swych planów . Anglije obchodziły interesy ekonomiczne i polityczne z nich konsekwencje . Wobec niedojścia do porozumienia się z Ambasadorami , zagadnienie to trafiło do Ligi Narodów i zostało rozwiązane w formie dziś istniejącej konwencji .- Rządowi litewskiemu wypadło ją przyjąć jako " m a l u m n e c e s a r i u m " .-

Konwencja ta nie zadowolniła nie tylko Francji i Polskę , które to państwa były zainteresowane w Kłajpedzie także ze względów strategicznych , lecz również są z niej niezadowolone i Niemcy .- Każde z tych państw ~~ma~~ bez wątpienia ma w tym kraju sprzeczne cele , lecz wobec nieosiągnięcia ich przez dzisiejszą konwencję , wszystkie je łączy niezadowolenie .- Z tego powodu zrozumiałe jest zadziwiające podobieństwo ich występowania przeciw Litwie tak w prasie , jak w Lidze Narodów i gdzie indziej .-

Po uprawomocnieniu się konwencji , niema sposobu na drodze prawnej uzyskać pożądaných uprawnień , a prze to pozostaje jedynie droga posunięć politycznych aby w ten sposób wywalczyć faktycznie to , czego nie udało się zamieścić w konwencji . W tym celu zainteresowani nie omieszkali wykorzystać nie tylko organy Ligi Narodów i prasę , lecz również i usługi nielojalnych Niemców Kłajpedzkich .-

Liga Narodów w art. 17 wspomnianej konwencji postanowiła przyjmować skargi na niewykonanie konwencji od kogobądź . Przytoczony artykuł uprawnia do tych skarg jedynie członków Rady Ligi Narodów , a nie każdego z mieszkańców lub każdą organizację Kłajpedy . Lecz dzisiejsza polityka możnych tego świata potrzebuje , nie oglądając się na prawo , postąpić inaczej . To też skargi Sejmiku są przyjmowane i środkami Ligi wysyłane jej członkom , nie zważając na to , że mu-

VI. SPRAWY KRAJOWE

Artykuł 1. Program i zakres

Artykuł 2. Zakres i zakres

Artykuł 3. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102.

Artykuł 4. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102.

Artykuł 5. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102.

Artykuł 6. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102.

Artykuł 7. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102.

Artykuł 8. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102. Wykaz Nr. 102.

siałby to uczynić którykolwiek z członków Rady Ligi Narodów w swoim imieniu, na swą odpowiedzialność za prawdziwość faktów wspomnianej skargi i na koszt swego państwa. Sekretarjat mógłby prawnie wysłać innym członkom Ligi tylko takie oświadczenie, i tylko taka skarga mogłaby się stać przedmiotem obrad Ligi.

Cztery państwa Ententy przez swych przedstawicieli w Radzie Ligi Narodów prosiły generalnego sekretarza o wniesienie skargi sejmiku na jesienną sesję Rady. Powstaje pytanie, nad czym będzie radziła Rada: przedstawiciele wspomnianych państw w swym liście do sekretarjatu nie wypowiedzieli się wcale, jak traktują tę skargę: nie wskazali w jaki sposób sami sprawdzili fakty, które z zarzutów wytoczonych rządowi litewskiemu w skardze sejmiku popierają. O ile przedstawiciele tych państw, posiadając nadane im przez konwencję uprawnienia stawiania takich zarzutów, z tych uprawnień nie korzystają, to powstaje pytanie, z powodu jakich zarzutów ma rząd litewski dawać Radzie wyjaśnienia? Tych właśnie zarzutów niema. Zgodnie z konwencją sejmik nie posiada uprawnień do bezpośredniego zaskakiwania rządu litewskiego z powodu jej niewykonywania, a przez to z powodu tej skargi rząd litewski nie będzie mógł udzielić odpowiedzi członkom Rady do czasu nim jeden z nich nie zaskarży w swoim imieniu naszego rządu. Skargi posłów sejmiku są sprawami wewnętrznymi Litwy i powinny być rozważane przez rząd z Dyrektorjatem.

Lecz złożenie skargi oraz bezprawnie ustalony porządek przyjmowania zażaleń są to akty wynikające z pobudek nie jurydycznych, lecz politycznych, a przeto tak należy je oceniać.

Liga Narodów już nieraz wykazała w sprawach litewskich swą niemożność zajęcia ~~nie~~ obiektywnego stanowiska. Ameryka widocznie nie bez powodu traktuje ją tylko jako związek europejski, który jest wykorzystywany przez mocarstwa dla swych celów politycznych.

Skargę sejmiku, traktować należy jako wykroczenie przeciwko lojalności względem Litwy. Skarga jest prosta: rząd zbyt mało daje pieniędzy / zamiast 400,000 żąda 1,000,000 litów / kontroluje wjazd cudzoziemców do kraju Kłajpedzkiego / żąda przyznania sobie prawa udzielenia wiz / nie pozwala na sprowadzanie z Niemiec "specjalistów", sprzeciwił się odwołaniu z Rady Portu p. Borcherta, prawidłowo wyznaczonego na 3 lata i temu podobne sprawy. Nie poruszając istoty sprawy o niewykonaniu konwencji jasne nie jest, że formalnie sejmik nie miał prawa posłać taką skargę. Konwencja nie daje im takiego prawa. Konwencję podpisał nie sejmik, ani Dyrektorjat, lecz rząd litewski, a z tego powodu niewykonywanie konwencji mogą podnosić jedynie ci, co ją podpisali, co zresztą jest zaznaczone w konwencji.

Zarówno też jej interpelacja nie należy ani do sejmiku, ani też do Dyrektorjatu, lecz do rządu litewskiego i państw Ententy. Krok ten sejmiku można kwalifikować co najmniej jako wykroczenie przeciw lojalności. Rząd winien będzie to przekroczenie, tę nielojalność odpowiednio ocenić i znaleźć środki przypomnienia tym państwom o ich obywatelskich obowiązkach, a także przeciwdroga do podobnych postępów w przyszłości. Przy tej okazji trzeba przypomnieć społeczeństwu, na jaką ironję wobec tych faktów, zakrawa oświadczenie von Grabowa w Sejmie podczas dyskusji nad deklaracją rządu o ich lojalności wobec Litwy: sam on jest jedynie z tych, którzy w sejmiku obecnie tworzą większość, dzięki niestety, zbyt małemu uświadomieniu miejscowych Litwinów.

Pomijając te środki, które przedsięwzięł rząd dla przywołania do porządku podobnych obywateli, Kłajpedzianie - Litwini powinni pamiętać, iż żaden rząd nie

potrafi w tym kraju ich i Litwy interesy dostatecznie obronić: o ile oni sami swych własnych praw dostatecznie energicznie nie będą bronili. Niemcy kłajpedzcy - heimatbundowcy nie mieli prawa przemawiać w imieniu całego kraju, a tylko we własnym, Niemców imieniu. A wobec tego mogą i przedewszystkiem powinni przemówić miejsce - wi Litwini. Miejscowi Litwini przez zdobycie kraju przecie nie wszystko zrobili: obecnie należy go utrzymać przy Litwie i wskrzesić w nim ducha przodków - Litwinów. Te i podobne poczynania Niemców kłajpedzkich wykazały, w jakim stopniu rząd i większość sejmowa będą mogły na nich rachować w tej pracy, zdarzającej ku większemu zjednoczeniu i zbliżeniu tego kraju z Wielką Litwą, oraz przywróceniu temu krajowi ducha jego przodków.

Broniąc przed Ligą narodów swych wymienionych w konwencji praw rząd nie powinien zapominać, że istotną przyczyną podjętego sporu leży nie w jurydycznych niejasnościach konwencji, lecz w sprzecznych interesach wymienionych państw, których im się nie udało obronić w swoim czasie przy układaniu konwencji, a których mimo to te państwa jeszcze się nie wyrzekły. Rząd powinien postarać się wynaleść przyjaciół Litwy, którzy by w imię prawdy i sprawiedliwości poparli ją w walce z dużo silniejszymi przeciwnikami.

"Rytas" o stosunku Kłajpedy do nowego rządu.

"Rytas" Nr. 157 z dn. 17/VII r.b. Artykuł p.t.

"W bagnie". - Streszczenie:

Kłajpedzianie, których przedstawiciele w liczbie 5 stanowią dziś część składową bloku rządowego, mogą przedkładać swe postulaty w sejmie, a nie zwracać się w sprawach wewnętrznych przed forum międzynarodowe. Tymczasem tak nie jest. Ci sami Niemcy, których p. Słeszewiczowi udało się skaptować przez różne ustępstwa, jak usunięcie gubernatora Ziliusa, pozwolenie na wydawanie paszportów zagranicznych przez dyrektorjat kłajpedzki, większe subsydja dla kłajpedy, stanowisko I-go sekretarza sejmiku dla posła Kindera /kłajp./ i t.d. pozywają dziś państwo litewskie przed sądem międzynarodowym. Notabene egoistyczny, antypaństwowy manewr p. Słeszewicza odepchnął od Wielkiej Litwy Litwinów kłajpedzkich. Jedyne organy tych ostatnich "Kłajpedos Zinios" /wiadomości kłajpedzkie/ przestał wychodzić. Dzięki polityce p. Słeszewicza, mnożą się na gruncie kłajpedzkim coraz bardziej dla Litwy ujemne objawy.

P. Słeszewicz, bratając się z "heimatbundzistami", ugrzązł w bagno, z którego sam nie widzi wyjścia.

Władze Kłajpedzkie w Kownie. "Elta" donosi Dnia 27 lipca przybył do Kowna prezes Dyrektorjum Kłajpedzkiego p. Simonajtis, przewodniczący Sejmiku p. Kraus oraz posłowie na Sejmik pp. Kisłajtis i Gubba. Tego samego dnia odbyli oni naradę z Prezesem Ministrów i Ministrem Spraw Zagranicznych p. Słeszewiczem. Tego samego dnia delegacja Kłajpedzka z Prezesem Dyrektorjum Kłajpedzkiego p. Simonajtisem na czele wyjechała z powrotem do Kłajpedy. Układy władz centralnych z przedstawicielami autonomicznego kraju Kłajpedzkiego w sprawach finansowych rozpoczyna się 9 sierpnia.

Zmiana Gubernatora Kłajpedzkiego. "Elta" podaje, że na początku sierpnia nastąpić mają zmiany na stanowisku Gubernatora kraju Kłajpedzkiego. Na miejsce obecnego Gubernatora p. Zylusa zostanie mianowany p. Začkauskas, b. Minister Spraw Wewnętrznych.

X. KRONIKA . a / Zagraniczna .-

Zdementowanie przez szefa Szauli-
sów i pogłoska o szykowaniu się
Polski do wojny. - Komunikat Elty. Wobec stale o-
biegających pogłosek o szykującym się jakoby napadzie Polaków
po tamtej stronie demarkacyjnej linii Prezes Związku Strzel-
ców pułk. Daukantas udał się na linię demarkacyjną w celu
zbadania na miejscu rzeczywistego stanu rzeczy. W tych dniach
pułk. Daukantas powrócił do Kowna.

Sytuacja na demarkacyjnej linii przedstawia się mniej więcej
w sposób następujący:

Położenie jest napięte, jednak w żadnym wypadku nie w ta-
kim stopniu w jakim przedstawiają nader obfite pogłoski i wia-
domości.

Ruch różnych organizacji polskich na linii demarkacyjnej
jest skutkiem słabej sytuacji centralnej władzy w Polsce. Tym-
czasem wiele aktywności okazują wszelkie elementy agresywne.

Centralny zaś rząd Polski, ukrywając swoją słabość i prag-
nąc ją zamaskować, dąży do odwrócenia od siebie uwagi społo-
czeństwa, urządzając wszelkie wątpliwe podróże w okręgu oku-
powanym.

Nasze organy bezpieczeństwa pilnie śledzą powyższe paraski
polskie demonstracje na linii demarkacyjnej, i jeśli by Polacy
uczynili próbę wywołania w którymś jej miejscu konflik-
tu, są ze swej strony zdecydowane te próby w sposób stanow-
czy odeprzeć.

W k o ł a c h d y p l o m a t y c z n y c h. Posłowie litews-
cy w Moskwie i Genewie p. Bałtruszajtis i dr. Zaunius przy-
byli do Kowna.

R e j e s t r a c j a u k ł a d u. Elta. Układ Litwy ze Sta-
nami Zjednoczonymi o wydawaniu przestępców został zarejestro-
wany w Sekretarjacie Ligi Narodów.

W i z y t a w ł o s k i e g o d z i e n n i k a r z a .-

Dzień Kowieński. Przyjeżdżał do Kowna publicysta włoski pułk.
Romanelli, który w celach studjów zwiedza nowe państwa. W Lit-
wie zabawił on kilka dni.

Z m i a n y w k o n s u l a c i e a m e r y k a ŋ s k i m .-

W konsulacie Stanów Zjednoczonych A.P. w Kownie są oczekiwa-
ne w najbliższym czasie zmiany. Na miejsce p. Carlsona konsu-
lem ma być mianowany p. R. w Heingartner, dotychczasowy kon-
sul amerykański w Wiedniu. -/ Elta/.

b/ Kronika gospodarcza.-

N o w y p r o j e k t u s t a w y o p o d a t k u m i e s z -
k a n i o w y m .- Nowy Zarząd Miasta zwrócił się dn. 24 bm.
do Ministra Spraw Wewn. p. Pożeli w sprawie wniesienia do Sej-
mu nowej ustawy o podatku mieszkaniowym. Wedle nowego pro-
jektu podatek ma być pobierany od metra kwadratowego.

N a w e p u b l i k a c j i k r a t k o w e j .- Ukazał się pier-
wszy numer tygodnika litewskiego "Proga wakki". Tygodnik
jest organem kulturalnym i rewolucyjnym.

B i l a n s s k a r b u p a ŋ s t w a z a I - s z e p ó ł -
r o c z e r . b . W ciągu pierwszego rb. skarb państwa w Lit-
wie miał 106.270.5. lit. dochodów i 110.328.4 lit. wydatków.

O b r ó t w a l u t n a g i e ł d z i e k o w i e ŋ s k i e j .

Na giełdzie kowieńskiej od dn. 1 stycznia do 1 lipca rb. obrót
obcych walut sięgał 28.692.329 lt. W ciągu tegoż okresu 1925
obróten wynosił 20.926.631 lt., w 1924 r. zaś 8.640.200 lt.

B i l a n s i n s t y t u c y j k r e d y t o w y c h w L i t -
w i e .- Według danych Biura Statystycznego, ogólny bilans
wszystkich banków akcyjnych, towarzystw samopomocy kredyto-
wej, domów bankowych, kantorów bankierskich i banków spółdziel-
czych wynosił 1924 r. 331.069.5 lt., w 1925r. 344.825.4 lt.

c/ K r o n i k a w e w n ę t r z n a.

Przyjęcie przez Radę Miejską miasta Kowna - amerykańskiej oferty pożyczki. Posiedzenie Rady z dnia 22 lipca - Sprawozdanie "Dnia Kowieńskiego". - Nastroj na sali poważny. Zaczyna się ożywiona dyskusja.

Frakcja żydowska uznaje, że warunki pożyczki są bardzo ciężkie, lecz zaciągnięcie jej jest konieczne. Należy jednak upewnić się, iż rząd udzieli subsydjum oraz droga ustawa wodociągowa - kanalizacyjnej.

Frakcja polska pozostawia członkom swym wolną rękę w tej kwestji. Wśród radnych - Polaków daje się wyczuwać zrozumienie potrzeby pożyczki dla miasta, a jednocześnie świadomość ciężaru jaki spada na barki mieszkańców z jej przyjęciem.

Grupa właścicieli domów jest w dalszym ciągu przeciwna za ciąganiu pożyczki. Radny Chodos uważa, iż ustępstwo "Ulen C-ny" wynosi 10 tys. dolar. i jest stanowczo za mało, a ustawa nie da możliwości wprowadzania kanalizacji i wodociągów.

Przeciwko pożyczce wypowiada się również frakcja litewska. Warunki bowiem nie uległy prawie zmianom. Ofertę należy odrzucić.

Socjaldemokraci popierają zaciągnięcie pożyczki.

Poraz pierwszy zadeklarowuje swe stanowisko "grupa robotnicza"/komuniści/. Pożyczkę należy zaciągnąć bez zastrzeżeń.

Dyskusja przewleka się... Dopiero o g. 1 po północy zostaje przyjęty wniosek frakcji żydowskiej, głoszący, iż Rada Miejska zgadza się na przyjęcie oferty "Ulen C-ny" za podstawę do rokowań, z tym jednakże warunkiem, że rząd udzieli miastu na ten cel subsydjum w sumie 1 milj. lt., oraz droga wydania ustawy zmusi mieszkańców do przyłączenia się do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej.

Pożyczka jest więc jeszcze w powietrzu...

Z o b r a d R a d y M i n i s t r ó w. - 21 lipca Gabinet Ministrów przyjął zmianę ustawy o poborach na rzecz dróg wodnych i portów.

Zmiana rozszerza ustawę, szczególnie w dziedzinie materiału leśnego.

S p r a w y n a d u ż y ó w y b o r c z y c h. - W Departamencie Samorządowym są jeszcze niezakończone sprawy w kwestji skarg, podanych w związku z wyborami do samorządów w r. 1923. Skargi te będą rozważane na najbliższym posiedzeniu D-tu Samorządowego. - Są również niezatwierdzone dotychczas budżety samorządów powiatowych na r. 1926. Obecnie zostają one zatwierdzone.

N o w i n a c z e l n i c y p o w i a t ó w. - W miejsce zwolnionego naczelnika powiatu Sejneńskiego Nowodniczena został mianowany nacz. pow. telszewskiego Petrauskas, do Telsza zaś mianowano p. Aniceta Rimdziusa.

U m o r z e n i e s p r a w y " Z i e m i a i w o l n o ś ć ". Sąd wojenny umorzył sprawę grupy "Zemcs i Laiswes"/ Ziemia i wolność / socjalrewolucjoniści ludowcy / gdyż nie znalazł materiału obwiniającego. Pociągniętych do odpowiedzialności było 1000 osób.

R e w i z j a w z a r z ą d a c h g m i n n y c h. - Z polecenia D-tu Samorządowego została powołana komisja dla dokonania rewizji w zarządzie gminnym w Pożajściu. Takie rewizje przewidziane są w całym szeregu zarządów gminnych.

Z a p o m o g i s a m o r z ą d o m. - M-stwo Spr. Wown. wyznaczyło kiejdańskiemu zarządowi powiat. 22 tys. lt. zapomogi na naprawę mostów. Poza tem udzielono zapomogi: rakiszkowskiemu zarządowi powiatowemu 8 tys. lt. na remont szkół, kowieńskiemu samorząd. miejskiemu 15 tys. na organizację robót publicznych, Taurogom 20 tys. lt. i Wilkomierzowi 5 tys. Zapomogi są udzielane z warunkiem, że wszystkie prace wykonają bezrobotni.

